

Izhaja trikrat na teden
vsaki Torek, Četrtek
in Soboto.

Stane za celo leto
za Ameriko (izven
Chicago) \$3.00. Za
Evropo \$3.50. Za Chicago
\$3.50.

Issued tri-weekly
every Tuesday,
Thursday and
Saturday.

Subscription for United States (except Chicago) per year \$3.00, for Europe \$3.50. For City of Chicago \$3.50.

EDINOST

OD BOJA DO ZMAGE

VINCIT OMNIA VERITAS

SI DEUS NOBISCUM QUIS CONTRA NOS

LIST ZA SLOVENSKI NAROD + GESLO + ZA RESNICO IN PRAVICO

Sloga jači

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

Gesloga tlači

ŠTEV. (No.) 43.

CHICAGO, ILL., TOREK, 11. APRILA 1922.

LETO (Vol.) VIII.

NEVARNE FARMARSKE RAZMERE.

Več kakor 6.000.000 farmerjev v Ameriki je danes na robu propada in bankrota. To strašno poročilo je dal senator Capper iz Kansasa senatu. Naše kmet, farmer je na jako slabem stališču. Ako vlada ne naredi hitro kakega koraka v pomoč poljedeljstvu, je cela država v nevarnosti. 22 tisoč milijonov da ameriški farmer državi vsako leto v poljskih pridelkih. Senator misli, da bo morala vlada hitro skleniti posebne postavbe, po katerih bo mogla farmerjem dati večje posojilo z majhnimi obrestmi, da bo uredila prevajanje poljskih pridelkov, da bo farmer lahko svoje poljske pridelke prodal za svojo ceno in vsaj z malim dobičkom, ker drugače ne more naprej in da bo uredila farmarske banke.

ZA SPRAVO.

Katoliški škofje Irske so začeli akcijo, po kateri bi spravili skupaj obe stranji irskega naroda, republikansko in "proste države", posebno pa oba voditelja De Valera in Collinsa. — Silno bi bilo želeli v resnici, da bi se sprava dosegla.

SHEBOYGANSKE NOVICE.

Gospa štokljša se je oglasila pri Mr. in Mrs. Frank Mikoliču in jima je pustila zalo hčerko. Pri Mr. in Mrs. John Zorman pa je pustila krepkega dečka. Starišem naše iskrene častitke, malima pa dolgo in srečno življenje!

— Naš rojak Mr. John Primožič je kupil novo hišo v Kokler, Wis. Mr. Primožič je tudi za formana pri Kohler Co. Iskrene častitke našemu rojaku h takemu uspehu!

— Zadnjo soboto pozno v noči se je pripetila velika avtomobilna nesreča, ko sta dva avtomobila skupaj trčnila, eden je bil na mestu mrtve, stirje pa težko ranjeni. Med ponesrečenci niso bili Slovenci. Pač pa to poročam v svarilo našim rojakom, kateri imajo avtomobile, kaj se lahko zgodi, kjer ni previdnosti.

— Nekemu našemu rojaku se je pripetila nesreča, da mu je poginil pes. Ta rojak je tako naredil s svojim psom, kakor so v Chicago z nekim človekom. Peljal ga je daleč v gozd. Spremljajo ga je več avtomobilov in tam so ga sežgali ter izročili elementom. Če je bila velika žalost, ko so ga sežigali, žal, mi ni znano.

— Preminula je nagle smrti od kapi zadeta Mrs. Marija Malar v starosti 72 let. Zapuščena enega sina in veliko prijateljev. Pokopana je bila v četrtek, 6. aprila iz slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda na slovenskem pokopališču v zeleni dolini. Pokojno priporočam v molitve. Ostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Poročevalec.

ITALIJA PROTESTIRA PROTI NASELJENIŠKEM POSLAVAM.

Italijanska vlada je po svojem poslaniku Ricci uložila pri državnem tajniku protest proti omejitvi naseljenišstva, da je to v prvi vrsti namerjeno proti Italijanom. Državni tajnik Hughes je odgovoril, da to ni res, temveč, da je to splošno in velja za vse narode enako. — Kakor se trdi, je to samo pretveza, po kateri hočejo Italijani dobiti posebne privilegije, da bi se jih lahko več naselilo sem.

DANES SO V CHICAGO PRIMARNE NOMINACIJSKE VOLITVE.

Danes vlada med vsemi strankami po Illinois veliko razburjenje. Velika vprašanja posameznih strank so na tehtnici. Pred vsem se gre za gubernerja Small, katerega bodo njegovi sovražniki skušali na vsaki način pognati iz službe. Ako bo sedaj zmagali pri nominacijah kandidatje Smallove stranke, potem bo varen, ako ne, potem je gotovo, da bodo to dosegli. Preveč se jim je zameril.

IZ DUHOVSKIH KROGOV.

Te dni so imeli v komisarijatu oo. Franciskanov kanonično vizitacijo, ki se vrši vsake tri leta. Č. g. vizitator je bil tudi pri nas v Chicago, kjer si je ogledal tudi vse naše podjetje in se je jako pohvalno izrekel o vsem in nas navduševal k navdušenemu delu za blagor svojih rojakov potom tiska in za napredek katoliške misli in krščanskega življenja. Obiskal je tudi vse druge postojanke komisarijata.

Od doma so dobili slovenski frančiškani sporočilo, da je njih provincijalni predstojnik, Veleč. P. Augustin Čampa popolnoma okreval od nevarne operacije in je šel že na več misijonov. Tudi mi mu častitamo k njegovemu ozdravljenju!

Župnijo sv. Pija na Ashland Ave. v Chicago, kamor hodi tudi veliko Slovencev, je dal mil. g. nadškof ameriškim Dominikanom, ki so sprejeli te dni to župnijo v svojo oskrbo. — Rev. Conway je bil predstavljn na župnijo Rojstva G. v Chicago.

Waukeganska naselbina se pripravljajo, da bo dala 30. aprila poseben poslovitveni večer svojemu ljubljenu župniku Rev. F. Azbeu pred odhodom v Evropo.

Naš župnik Rev. K. Zakrajšek O. F. M., je imenovan kot subdijakom mil. g. nadškofu pri posvečevanju sv. olej na veliki četrtek.

Rev. B. Winkler OFM. je obiskal slovensko naselbino v Bradley, kjer je dal ondotnim rojakom priliko, da so opravili velikonočno dolžnost.

Vsa naša moč je — katoliški častnik. Katoliški častnik tebe brani!

RAZNE NOVICE.

VELKANSKI VIHARJI V TEXAS.

V Texasu so divjali preteklo soboto veliki tornado in veliki deževni nalive. 17 oseb je mrtvih in veliko ranjenih. Na milijone je škoda.

ZAPISNIKI UNIČENI.

V Waukeganu se je začela pretekli teden sodnijska obravnava proti gubernjerju Smallu, države Illinois, radi poverjenosti državnega denarja. Izkazalo se je, da je veliko knjig, kjer bi se dobili podatki o tem poverjenju, uničenih, da so izginili. Baj je jih je pometal sežgal.

CHICAŠKA SLOVENSKA ŠOLA DOVOLJENA.

Minuli teden je sklical mil. g. nadškof svoje svetovalce, da so se posvetovali o dovoljenju za našo slovensko šolo v Chicago. Konzultorji so dovolili, da se sme začeti z zidavo za letos in potrošiti \$75.000.00. In sicer posojila so dovolili \$50.000.00, drugo se mora pa v denarju nabrati. Ker moramo do jeseni imeti vsaj peč šolskih sob za šolo, zato se bo za začetek pred vsem gledalo na to, da se teh pet sob pripravi. V kratkem bo občni zbor faranov, kjer se bo o tem razpravljalo. Poslopja bomo toraj toliko zgotovili, kolikor se bo pač za ta denar dalo narediti pri sedanjih plačah in cenah stavbinskega materijala. — Sicer v mestu Chicago boj med unijami in delodajalci še ni končan. Skoraj vse unije nočejo sprejeti plač, katere je določil sodnik Landis. Vendar kakor razmere kažejo, se ta prepričanje ne bo v doglednem času končal. Zato ne moremo več čakati, temveč razmeram in denarju primerno poskrbeti za šolo.

"HUDIČEVI TUJCI."

Japonska je še vedno v velikih nemirih in prevratih. Pred vsem se je začelo med narodom veliko gibanje, da bodo izgnali vse "hudičeve tujce."

Sv. misijon bodo imeli v Chisholmu od 14. do 21. maja. v Evelethu, Minn., pa od 28. do 4. junija. Oba sv. misijona bo vodil Rev. Benvenut Winkler OFM. iz Chicago, urednik Glasniga Presv. Srca Jezusovega.

POZOR!

Današnje velikonočno število smo razposlali večim na ogled. Ko prečitaste list in ako bo vam ugajal, nam takoj sporočite, če želite postati njegov naročnik. Ako nemorete poslati naročnine sedaj, vam bomo pošiljali list vseeno, poravnali boste naročnino, kadar boste mogli. Glavno je, da se izrazite, ako hočete postati naš naročnik. List je zelo zanimiv s svojimi novicami, podučnimi članki in drugim svojim zbranim čtivom. Vsakdo ga rad čita in je z njim zadovoljen in tako smo prepričani, da se bo tudi vam dopadel in, da boste postali njegov naročnik.

Uprava Edinosti.

JUGOSLOVANSKE NOVICE.

Nekdaj in sedaj. Ko je bil dr. Korošec na vladi, tedaj je bilo vse povprečno za 200 odstotkov cenejše kot danes. Toda takrat je vse dvigalo pesti zoper dr. Korošca in grozilo s štrajkom. Danes pa n. pr. železničarji ne morejo več izhajati, draginja je zmerom večja, kapitalizem pa vedno močnejši in brezobzirnejši, toda slovensko uradništvo ponižno kloni glave in molči. Pod dr. Korošcem tako bojeviti liberalni železničarji pa po tolikih brcih, ki jih dobivajo dan za dnem ponižno izjavljajo ministru: "Sporočamo Vam! Nečemo stavke, nečemo pasivne resistance!" Vse njihovo orožje proti železniškemu ministru pa obstoji v teh-le besedah: "Naj Vas celo življenje spremlja jok gladnih otrok in prokletstvo onih, katerih roditelji so zaradi Vas — radi prezebanja in glada obolevi in izgubili življenje v težki službi železniškega prometa." Nam se čisto prav zdi, da železničarji ne štrajkajo, zakaj to bi splošno bedo le še pomnožilo. Zanimivo pa je vendarle, kakšno huronsko vpitje je bilo pod dr. Korošcem, ki je bil priznani dosedaj v naši državi najboljši železniški minister in kako je zdaj vse krotko. Seveda dr. Korošec je bil klerikalec in hudič naj ga vzame, četudi bi nam pečene piške v usta tlačil, sedanji minister pa ni klerikalec in potem se tudi že potrpi, čeprav v "prezebanju in gladu."

Nov tiskovni zakon. — Belgrad, 17. marca. Odbor ministrov, ki ga tvorijo Pašić, Pribičević, dr. Marković, dr. Marinković in Trifković, je na svoji včerajšnji seji razpravljalo o vprašanju novega tiskovnega zakona. Ta zakonski načrt pride v kratkem pred narodno skupščino. O tem predmetu bo odbor ministrov nadaljeval razpravo.

Tebe bi radi nabili, katoliška slovenska duhovščina. Ker te pa mi branimo, smo pa mi tepeni!

IZ DELAVSKIH KROGOV.

PREMOGARSKA STAVKA.

Komaj 3 milijone ton premoga se je skopalo prvi teden stavke po celi Ameriki. Toraj niti polovico navadne svote. Velika večina neunijskih premogarjev se je pridružilo stavki in niso šli celi teden na delo. Vendar jih precej še dela. Zato so unije obrnile svojo pozornost na neunijske delavce, da bi vsi pustili delo. Zlasti so pozvali premogarje Pennsylvanije in West Virginia. — Iz W. Va. se poroča, da se pripravlja unijski premogarju iz Charlestowna, da bodo šli v velikem številu v premogovnike v Winding Gulf in bodo skušali vplivati na ondotne premogarje, da bodo pustili delo. Sedem lokalnih unij se je že ustanovilo v tem okraju. Ta teden bo plačilni dan za premogarje za delo zadnjega tedna marca. Nekako 30 milijonov dolarjev bo znesla ta plača. V illinoiskih premogokopih bo znašala plača \$4.000.000, Indiana \$1.500.000, Ohio \$2.450.000.

RDEČKARJI MED NAŠIM VOJAŠTVOM.

Vojni minister Weeks je izdal posebno svarilo na naše vojaštvo, v katerem svari vojske pred "rdečo propagando." — V svojem svarilu pravi, da se je zanesla med vojske živahna "rdeča propaganda." — Enako svarilo je izdano tudi na našo mornarico. — Vkljub temu dvema svariloma pa se je izjavil naš pravosodni minister Daugherty, da v Ameriki ni več "rdeče nevarnosti." — Čemu potem svarila?

ZAHTEVA ZA TAKOJŠNO PRIZNANJE MEKSIKANSKE VLADE V KONGRESU.

Kongresnik republikanec Connally iz države Texasa, bo baje v kratkem predložil pred kongres Združenih Držav predlogo, ki bo zahtevala takojšno priznanje sedajne meksikanske vlade.

DENARNE POŠILJATVE.

Vsem pošiljateljcem denarja naznanjamo, da pošiljamo denar v Jugoslavijo v kronah in dinarjih, kakor tudi v ameriških dolarjih. Denar se dostavlja na najbližnjo domačo pošto prejemnika in sicer to izvršuje "LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI" s katero smo v zvezi. Kadar pošljete nam denar, vedno označite na navodilni listini, kako želite, da se denar odpošlje v kronah ali ameriških dolarjih.

Včerašnje cene so bile:

Jugoslovanskim kronam:	Italijanskim liram:
500 kron	\$ 1.95 50 lir
1.000 kron	3.90 100 lir
5.000 kron	18.00 500 lir
10.000 kron	35.00 1000 lir

Za pošiljatve v ameriških dolarjih smo dobili posebne cene in računamo sedaj: Od \$1.00 do \$25.00 računamo 40c. Od \$25.00 do \$50.00 računamo 75c. Od \$50.00 do \$75.00 računamo \$1.00. Od \$75.00 do \$100.00 računamo \$1.50. Za vsa nadaljna nakazila računamo po 1c in pol od vsakega dolarja.

Denar pošiljamo tudi potom kabla ali brzojava.

Za vsa nadaljna navodila pišite na:

BANČNI ODDELEK "EDINOST" 1849 West 22nd Street Chicago, Ill.

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.
Izhaja trikrat na teden.

Slovenian Franciscan Press

1849 W. 22nd Street,

Telephone: Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Tri-Weekly by

SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

Entered as second-class matter October 11, 1919, at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

VSTAJENJA DAN.

Žalostno je na veliki petek!

Dan žalosti, dan zmage hudobije nad pravico in resnico je to.

Na Kalvariji visi pribit na križ Oni, katerega so tako sovražili, zato ker je vsem in vsakemu resnico povedal, zato ker je hotel samo ljudstvu koristiti, ker se je samo za ljudstvo žrtvoval, zato ker je resnico ljubil in učil. Ha, ha! Zmagala je nevoščljivost. Glejte njene trijumfe! Glejte, kako se zvija na križu tisti, ki se je drznil tudi nje nekoliko opomniti! Na, zdaj pa ima! Zdaj pa podira tempelj! Mislil je, da ima ljudstvo za seboj, ha, ste čuli, kako je vsa množica kričala: "križaj ga!" Ni ga imel prijatelja! Mi smo zmagali. Rešeni smo. Nič več nas ne bo motil! Nič več nas ne bo mogel imenovati "pobeljeni grobovi" in enako. Zmaga! Zmaga!

Pod križem je pa jokala njegova mati in le nekaj malo njegovih zvestih prijateljev. Še celo njegovih apostolov ni. Eden visi obešen na vrbi kot obupani izdajalec, samomorilec. Drugi se skriva med olkami Oljske gore in joka, da bi se kamenu smilil, ker je zatajil svojega Gospoda. Ostali so skriti v neki hiši.

Da, zmaga, popolna zmaga hudobije nad pravico!

* * *

Toda za velikim petkom je prišla velika nedelja.

Čujete potres, vi farizeji, vi nevoščljivci, vi, ki ste v petek klicali: zmaga! Veste, kaj to pomenja?

"Zveličar naš je vstal iz groba!"

Da! V nedeljo zjutraj se je zemlja zopet stresla in skala od groba se je odvalila v kljub vojaški straži, v kljub velikim kraljevskim pečatom in glej ga, Zveličarja sveta, kako častit in proslavljen vstaja!

Straža je popadala na tla kakor v omedlevici. Prestrašili so se...

"Kaj? vstal je? kakor je rekel?" so sikali zmage pijani farizeji, ko so jim prestrašeni vojaki pripovedovali, kaj se je zgodilo pri grobu.

"Da, vstal je, kakor je rekel?" so rekli prestrašeni vojaki in odšli vsak na svoj dom osramočeni skupaj s svojimi gospodarji.

* * *

Kratka je zmaga krivice nad pravico! Velikrat res krivica in hudobija zmagata. Pogosto mora oni, ki je mislil dobro, ki je delal samo iz ljubezni, ki je hotel samo koristiti, na križ radi svojega nesebičnega delovanja, kajti s tem delovanjem kazi onim, ki delajo iz sebičnosti, ki nočejo koristiti ljudstvu, ki hočejo in iščejo samo koristiti lastnega žepa. Velikrat slave na svetu zmago največji zločinci, ki si znajo nadeti na svoje zločinske obraze krinko poštenosti, ki znajo ljudstvo podpihovati in prešlepti. Velikrat dobi oni, ki je tako dobro mislil in toliko storil za narod kot odgovor od naroda samo: križaj ga! Množica je pozabljiva. Množica le prerada pozabi na dobroto, katere je sprejela, ker je omahljiva, ker je tako spremenljiva, tako dostopna hinavskim besedam sleparjev in mesto, da bi klicala klice hvaležnosti, kliče svojim največjim dobrotnikom: Križaj ga!

Vendar take zmage so same zmage hudobije velikega petka! Samo trenutno. Resnica slednjič zmaga!

Zato, človek, ki se trudiš za dobro, ki želiš dobro narodu, ki delaš za to, da bi ne sebi, da bi pomagal svojim so-ljudem, ne vstraši se nikdar zmag velikega petka! Le pusti, naj hudobija zmaga! Le pusti ji svojo pot! Nič te naj ne moti v tvojem delovanju. Kratka bo ta zmaga! Veruj v zmago pravičnosti in resnice! Veruj v nepremagljivost poštenega čela! Vedi veliki petek ima vedno veliko nedeljo za seboj.

Če hočeš kdaj priti v slavo svojega nebeškega Očeta, nikdar ne pozabi besed Gospodovih učencema v Emav: "Ali nista vedela, da je moral in Človekov iti skozi trpljenje in tako v slavo svojega Očeta?"

Zato krepko naprej v delu za resnico in pravico! Krepko za svojim Zveličarjem, če tudi morda čez Golgato! Če tudi na križ! Vendar krepko naprej! Veliki petek, Golgata, križ so samo zagotovila gotove končne zmage.

* * *

In ti, moj mili slovenski narod, tudi ti imaš prav kar strašen veliki petek.

Tudi nad teboj je za trenutek zmaga hudobija bodisi tukaj v Ameriki, bodisi tamkaj doma. Hudobija slavi svoje trijumfe. Doma so zmagali liberalni farizeji, protiverski fanatika, pismarji. Veliko zmago slave nad teboj, ubogo ljudstvo in te tlačijo v sužnost. Vse tvoje najsvetejše svetinje so v blatu. Enako tukaj v Ameriki! Hudobija zmaguje! Protiverski fanatizem slavi svoje zmage. Na križ je pribita resnica krščanstva po slovenskih naselbinah in po slovenskih hišah in po slovenskih srcih. Ljudstvo, ki je toliko dobrega sprejelo od svojega božjega Zveličarja, je pozabilo na vse te dobrote, se je dalo preleptati in podšuntati in divje kriči z voditelji proti križu, proti cerkvi, proti vsem, ki branijo ta križ: križaj jih! Zvezali so se celo z Judeži, ki jim prodajajo Zveličarja v svoji strašni zaslepljenosti. Dobili so si za pomoč tudi boječe Petre, ki se ustrašijo ženske, da zataje svojega Zveličarja, si ne upajo na dan braniti svoj križ, braniti svojo resnico in pravico.

Vendar, narod, boš klonil duhom v tem svojem velikem petku?

Nikakor!

Velikonočna nedelja je tukaj! Dan vstajenja! Glej svojega Zveličarja, kako slavno vstaja od mrtvih in te kliče za seboj in ti daje zagotovilo, da krivica in hudobija zmagata vedno samo trenutno samo za tri dni. Potem pa pride vedno in vsikdar velika nedelja, nedelja vstajenja.

Zato v trpljenju velikega petka svojega ne obupaj! Na svoji Kalvariji doma in tukaj ne obupaj! Le pusti za nekoliko časa krivico zmagovati! Le pusti svoje nevoščljivce in svoje sovražnike, da se vesele svoje zmage. Le naj kimajo posmehljivo s svojo glavo! Le pusti jih! Naj imajo svoj dan! Vendar ti pa nevstrašeno naprej za Križanimi! Ti

pa ne obupaj, temveč stoj z Materjo Zveličarjevo in s sv. Janezom in s zvestimi ženami kot junak pod križem svojim in — upaj! — upaj! — upaj! Kristusovo vstajenje je krepka podlaga tvojega upanja.

Zato narod slovenski, vstani tudi ti! Vstani s svojim Zveličarjem k novemu življenju. Raztrgaj vezi hudobije in brezverstva, v katere so te uklenili. Pretrgaj grde pečate sleparij, s katerimi so zapečatili tvoj grob! In vstani s Kristusom!

Da, narod moj, vstani tudi ti s Kristusom in Kristus te bo razsvetil.

V NEDELJO POPOLDNE.

TEDENJSKI KOLEDAR.

April.

16. Nedelja. — Velikanočna nedelja. — Vstajenje Gospodovo.
17. Ponedeljek. — Velikonočni ponedeljek.
18. Torek. — Sv. Apolonija, muč.
19. Sreda. — Sv. Ema, kraljica.
20. Četrtek. — Sv. Simon.
21. Petek. — Sv. Anzlem, škof.
22. Sobota. — Sv. Soter in Kaj, papeža, muč.
23. Nedelja. — Bela nedelja. — Praznik sv. Jurija.

ŠESTI ČLEN VERE: JEZUSOV VNEBOHOD.

"Šel v nebesa; sedi na desnici Boga Očeta."

Jezus Kristus je povedal svojim učencem, da se bo po svojem vstajenju povrnil k svojemu nebeskemu Očetu, to je, da pojde v nebesa, da se bo veselil svoje nebeške slave, katero je imel, že predno je bil vstvarjen svet. Ko bi ne bilo nikakih zadržkov tu na svetu, bi se bil povrnil v nebesa takoj po svojem vstajenju; toda važne stvari so ga zadrževale še tu na zemlji. Moral je ostati še tu, da je (1) sprical svoje vstajenje nad vsak dvom, in da je (2) poučil svoje učence glede podeljevanja zakramentov, ustanovitve in vladanja svoje cerkve. To je bil vzrok, zakaj je šel Kristus še le štirideseti dan v nebesa.

Življenje Jezusa Kristusa teh štirideset dni je bilo bolj življenje v nebesih kakor pa življenje na zemlji. On je bil sicer ravno isti človek, kakor je bil pred smrtjo, toda njegov stan je bil drugi, bil je stan blaženih v nebesih. Razun tega, mesto da bi bil vedno med ljudmi, kakor je bilo to poprej, bil je sedaj vedno pri Bogu, samo od časa do časa se je prikazal svojim apostolom in jim govoril o svetem Duhu in o božjem kraljestvu. In ker kraljestvo božje — to je njegova cerkev — sloni in temelji na veri, storil je vse, kar je bilo mogoče, da bi jih utrdil v njihovi veri: jedel je skupno z njimi, pokazal jim je svoje rane, nevernega Tomaža je pozval, da položi prste v njegove rane. "Daj svoj prst semkaj in poglej moje roke; in stegni svojo roko in deni jo v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren!" (Jan. 20, 27).

Po svojem vstajenju od mrtvih je Kristus na svojem poveljancem telesu obdržal rane svojega trpljenja; to je nauk za nas, da moramo tudi mi trpeti, če hočemo biti poveljanci. Štirideseti dan se je dvignil potem Kristus vpričo svojih učencev v nebesa. Tako nam je pokazal Kristus srečen konec, k kateremu nas bo pripeljalo pravo krščansko bogoljubno življenje.

Teh štirideset dni pred njegovim vnebohodom je tako rekoč zgled resničnega krščanskega življenja, kakoršno bi moral živeti vsak kristjan: življenje z Bogom, ne pa posvetno življenje, ki se briga samo za stvari tega sveta. Kakor Kristušovo življenje, tako se bo končalo tudi življenje vsakega pravega kristjana z njegovim — vnebohodom.

SEDMI ČLEN VERE: SODBA.

"Odtod bo prišel soditi žive in mrtve."

V tem členu je obsežen verski nauk o drugem prihodu Jezusa Kristusa in o poslednji sodbi.

Mi razločujemo dva prihoda Jezusa Kristusa. Prišel je na svet, da bi nas rešil, bil je rojen v Betlehemu: to je njegov prvi prihod. Prišel pa bo zopet na poslednji dan, da nas

bo sodil: to bo njegov drugi prihod. Če pravimo, da bo prišel soditi "žive in mrtve", imajo te besede dvojen pomen; pod "živimi" razumemo te, ki bodo ob koncu sveta še pri življenju, ki bodo vse dogodke še videli; pod "mrtvimi" te, ki so odšli v večnost pred koncem sveta; razumemo pa pod "živimi" tudi pravične, pod "mrtvimi" pa grešnike.

Kedaj in na kak način se bo pa vršila poslednja sodba?

Jezus Kristus je jasno, točno povedal, da bo prišel, ni pa povedal natančnega časa, kedaj bo prišel; to je skrivnost, katero je Bog pridržal za se. Označil pa nam je znamenja dogodke, ki se bodo vršili pred koncem sveta, ki bodo oznanjali bližajočo se poslednjo sodbo.

Ta znamenja bodo:

- 1.—Evangelij se bo oznanjal po celem svetu.
- 2.—Krščanska ljubezen se bo porazgubila, zdelo se bo, da je vera zatrajena po celem svetu.
- 3.—Judje se bodo spreobrnil k krščanstvu.
- 4.—Po vesoljnem svetu bodo divjale krvave vojne, lakota, kuge; zemlja se bo tresla in morje se bo dvigalo. Solnce, mesec in zvezde bodo otemnele, zgubile svoje svetlobo, ne bodo se več vrtile in sukale po svoji naravni poti. Ves red v naravi bo prišel v nered, kajti konec se bo bližal: svet, vesoljstvo bo pokončano. (Luk. 21 itd.)

5.—Pojavil se bo mož imenovan Antikrist, kojega hudobija, zlobnost bo presegala vse meje, on bo nasprotnik, sovražnik Kristusov. Zapeljeval bo ljudi, delal bo celo čudeže. Kristjani bodo trpeli najhujša preganjanja, kakoršnih še ni bilo na svetu, skoro vse krščanski svet bo odpadel od Kristusa.

6.—Prerok Elija in oče Enoh se bota povrnila na zemljo, da se bota bojevala proti Antikristu, poučevala in razsvetljevala Jude in vtrjevala kristjane v stanovitnosti. Ta dva branitelja vere obsodil bo Antikrist na smrt in jih umoril. Antikrista pa bo premagal in pokončal Kristus sam (Skrivno Razod. II., Tes. 11).

7.—Z neba bo prišel ogenj, ki bo pokočal vse na zemlji, to je kar imenujemo: **konečni požar**.

Kmalu po tem pokončanju vesoljstva vstali bodo mrtvi in šli k poslednji sodbi.

Nobeno bogastvo ne bo ostalo, minulo bo svetno veselje, konec bo svetne slave; človeku ne bo ostalo drugega kakor njegova dobra dela. Zato pa skrbimo za čas našega življenja, da ne bomo na ta dan nesli seboj k poslednji sodbi butaro grehov, ampak edino le zasluženja dobrih del.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN

Kenmor, O. — Prosim Vas za mal prostorček v Vašem navdušenem listu "Edinosti!" Pri naši župniji v Barberton, O., gremo jako lepo naprej. Tudi ne morem prehvaliti č. g. Štefaniča, kako so navdušeno pohvalili Barbertončane za njih napredek in za darove za župnijo. Kakor je bilo že sporočano, bomo kmalu začeli novo cerkev zidati, česar se vsi farani zelo vesele, da smo po tolikih letih tako hudega boja slednjič vendar le zmagali in dosegli, kar smo želeli. Sedaj se nam je začelo novo življenje v naši naselbini. Bodimo navdušeni in edini in držimo se tega, kar so nas že naše matere naučile doma v starem kraju. Sedaj imamo dobrega dušnega pastirja, zato se ga oklenimo in mu

pomagajmo, da bomo dosegli, kar želimo. Do sedaj smo bili žalostni, če smo šli k sv. maši. Tam smo slišali samo angleško, nikdar pa slovensko. Ker je pa večina naših ljudi, ki ne razumejo angleško, zato jih pa tudi ni veselilo iti k sveti maši. Sedaj je pa veselje, ko je vse slovensko. Mladenci bodo imeli pridigo pred mašo, mi pa po maši. Rev. Vitus Hribar so nam tudi radi postregli, če je bilo treba za krste ali poroke in se jim zahvalimo in jim želimo srečno pot v domovino. Posebno se pa farani ne zmenimo nič za one, ki majo po slabih listih, da bi nas razdvojili in nam podrli naš napredek. Ti opični ljudje, ki so potomci mamice opic in očetov afnarjev drugega ne znajo, le pustimo jih, opice so, zato pa pameti nimajo, ker ko bi bili ljudje in bi imeli človeško pamet, bi drugače sodili. Teh listov je že tako preveč med nami in prosim urednika Koledarja za l. 1923, da bi ne deval več imena vseh protikatoliških časopisov, te cunje ne zasluži, da bi se njih imena čitala v tako lepi knjigi, kakor je koledar. Tudi jaz vam vošim veliko napredka pri razširjanju vašega lepega lista in bom tudi sam pomagal in gledal, da dobim kaj novih naročnikov. Tak list to zasluži. Vošim vesele velikonočne praznike Vam, g. urednik, g. Štefaniču in g. Hribarju in vsem naročnikom in prijateljem lista "Edinosti."

A. Praznik, naročnik. (Opomba: — Za dopise ne računamo nič. Priobčujemo jih brezplačno. Pišite še kaj. Urednik.)

Johnstown, Pa. — Kakor sem čital so začeli prijatelji Pavletovi zbirati, da mu bodo kupili avtomobil. Bajgali, to je pa pametna misel. Tak fest fant, kakor je on, pa res zasluži da ima avtomobil. Vsaki teden nam tako "fajn" pove, da se mu moramo smejati. Toraj veš, Pavle, kadar se bodo tisti tvoji prijatelji pritoževali, da so bolni same "fovšije", ker tebe prijatelji "lajkajo", kar povej jim, da radi take bolezn ne potrebuje nobenega doktorja, ker jim ne bo tako kmalu odleglo in je vsak cent za zdravnika ali zdravnika odveč in brez koristi. Mi te bomo kar naprej "lajkali" in gledali bomo, da boš res dobil "avtomobil", ko ga boš pa dobil se boš moral pa najprej k njim peljati, da bodo mesto rumene "farbce" višnjevo dobili. Oni pravijo, da so iz afence prišli. Do sedaj pa rumenih afence še ni, pač pa so take, ki imajo višnjevo barvo na nosu in zadaj. Tako bomo potem saj vedeli, katere vrste afence so njih zlahta. Tu imaš, Pavle, jaz Ti pa danes pošiljam za tvoj avtomobil dva dolarja. Drugikrat bom pa še kaj več. Ti želim veliko prijateljev. Good bye.

Pavletov prijatelj F. D. (Opomba: — Tristo Judov, Pavle, ali čuješ? Preveč te ljudje štemajo. Urednik.)

New Duluth, Minn. — Poročam o žalostnem slučaju, ki se je zgodil tukaj v naši naselbini v noči od 26. do 27. marca, v bližini naše šole. Ko so šli otroci iz šole so našli v neki mlakuži mrtvega otroka, ki je bil komaj rojen. Očividno se je tu zgodil detomor. Nesrečna mati ga je umorila, oziroma utopila v vodi.

— Meseca marca smo imeli tukaj 40 urno pobožnost. Pobožnost je bila lepa, samo udeležba je bila slaba. Vsa čast Fathru Pirnatu in č. g. iz stare domovine, ki potuje in nabira za revne otroke v stari domovini. Jako lepi so bili govori, katere so imeli. Gospod govornik je povedal veliko zanimivega. Zlasti se mi je dopadlo, kar je povedal o katabah, kako se je nekoč zgubil v njih in ni mogel ven. Tako se lahko izgubi tudi človek v tolikih zmotah na svetu. — Povedal nam je tudi slučaj, kako je neki mladenič dobil kazni, ker se je norčeval iz kipa Marije. Udrl se mu je led na drsališču. Bil je vendar rešen. Od tedaj je bil pa bolj pameten. Tako dela marsi (Nadaljevanje na 3. str.)

PAVLE ZGAGA.

Pršla je zopet
lepa pomlad.
O, kdo je ni včakal
z veseljem in rad!
Da! Vsi smo veseli,
da najraj bi peli:
Juhuhuhu!

Z vigradjo prišla
velka je noč.
Slavili jo bomo
veselo pojoč.
Vsi bomo veseli
in radostno peli
Juhuhuhu!

Zlasti vesel pa
Pavel sem jaz,
ker skoraj pobral me
je letošnji mraz.
Pa vi potegnili
ste za me se, mili.
Juhuhuhu!

Za me glasvali,
bratje, ste vsi.
O, čast vam zatoraj!
Naj Bog Vas živi!
Zato pa veseli
še skup bomo peli.
Juhuhuhu!

Ker pa tako vas
vse imam rad,
treba vam nekaj
za piruhe, dat.
da bomo veseli
za velko noč peli.
Juhuhuhu!

Peterčku, bratcu
najbolj bo všeč,
če dam mu za pirhe
črno v sto vreč,
da vsi se smejali
ko bomo jih brali.
Juhuhuhu!

Saksarjev ata
so že stari
zato jim za pirhe
dajem soli,
da b' pamet dobili
in se spokorili
Juhuhuhu!

Ata Zavrtnik,
strižejo rad,
pač škarje jim moram
za piruhe dat,
da backe skubili,
jih bojo slepili.
Juhuhuhu!

Monkice lajka
Keržetov France.
Za piruhe dajem
mu afence vse.
Za praznik častiti
mora afenca biti.
Juhuhuhu!

Malo "fernunitka"
Molek naj dobi,
ker v glavi tak strašno
mu votlo doni,
da meteoriti
tako so zabiti.
Juhuhuhu!

Telbanov Kozma,
grdi kajon,
za pirhe dobi naj
munšajna galon,
da enkrat bo srečen,
če prav je tak tečen.
Juhuhuhu!

Rdečkarjem našim
dam iz srca:
miljonska še fonda
če tri ne, vsaj dva,
da b' sociji mili
spet žep jim spraznili.
Juhuhuhu!

Teta Prosveta
farbati zna
za pirhe naj "farbe"
sto kotlov ima
vsaj le je vesela,
če farbat bo smela.
Juhuhuhu!

Glas je Svobode
gnjusen, o joj!
Dar njemu za pirhe
naj toraj bo gnoj!
Le to ga osreči
če "kup", je tem večji.
Juhuhuhu!

Zajčku skakavčku
zelje diši,
pa zeljato glavo
za pirh naj dobi.
Vsaj zeljnata glava,
bo bolj kot ta prava.
Juhuhuhu!

Vam pa, prijatelji,
dajem drugač:
Vam pa kolačev,
pirhov in krač.
Za praznik veseli,
vsj da bi peli!
Juhuhuhu!

S. P. D.

sv. Mohorja

USTANOVLJENA V CHICAGI, ILL., DNE 31. DEC. 1921.

SEDEŽ CHICAGO, ILL.

Predsednik: Leo Mladich, 1919 W. 22nd Place.
Podpredsednik: Albin Zakrajšek, 1959 W. 21st Place.
Tajnik: John Jerich, 1849 W. 22nd Street.
Zapisnikar: Silvester Hraštar, 2018 W. 21st Place.
Blagajnik: John Petrovčič, 1920 W. 22nd Street.
Duhovni vodja: Rev. Benvenut Winkler O. F. M.
Družbeni zdravnik: Dr. J. E. Ursich, 1858 W. 22nd Street.

Nadzorni odbor:

Michael Staniša, Andrew Glavach in Mike Koren.
Organizator: Frank Augustin.
Režitelj: Anton Stonič.
Glasilo: "Edinost."

Družba zboruje vsako prvo nedeljo popoldne ob pol 2. uri popoldne v cerkveni dvorani sv. Štefana na 22nd Place in Lincoln ulici.
Družba sprejema v svojo sredo moške in ženske od 12. do 55. leta starosti. Pristop v družbo je samo \$1.00. Družba plačuje \$7.00 na teden bolniške podpore za kar se plačuje po 50c na mesec mesečnine. To je izvanredna ugodnost za vsakega Slovenca v Chicagi. Rojaki pristopajte v to domačo družbo!

Za vsa pojasnila družbe sv. Mohorja, se obrnite na družbenega tajnika ali pa predsednika.

VESELE IN ZADOVOLJNE VELIKONOČNE PRAZNIKE.

vošči in želi vsem članom in članicam "Slovenske Podporne Družbe sv. Mohorja"

DRUŽBENI ODBOR.

— Spomlad je dospela v deželo in z njo prihaja močnejše in močnejše spomladansko solnce. Cvetlice in razne rastline se že prebujajo in dvigajo iz dolgega zimskega spanja. Vsa narava in priroda se probuja in na se vleče za velikonoč praznejšo in lepšo obleko, kakor pa je bila oblečena v zimskem času. Polje zeleni, sadno drevje in razne cvetlice, vse se šemi v zimskem času. Polje zeleni, sadnodrevje in razne cvetlice, vse se krasi spomlad je dospela v deželo!

Prihod spomladi pa je zaznamovati tudi na polju, na katerem deluje, raste in se širi naša ljubljena čičaških katoliških Slovencev "Slovenska Podporna Družba sv. Mohorja." Število njenega članstva raste, njen finančni napredek zadovoljivo cvete in najpoglavitejši pri tej družbi je pa to, da je "Slovenska Podporna Družba sv. Mohorja" odprla duri s svojo ustanovitvijo tistim katoliškim možem in ženam, fantom in dekletam, ki dosedaj, — kakor so to sami izjavljali — niso našli dovolj bolniške podpore pri katoliških društvah doma, ampak so se morali iti zavarovati za slučaj bolezni k društvom drugega prepričanja. Temu je sedaj pomagano in na vse katoliške moše, žene, fante in dekleta S. P. D. sv. Mohorja apelira, da pristopijo pod njeno okrilje. Katoličan spada samo v katoliško društvo. V proti verska pa samo brezverci! Tisti, ki si želi pomagati v tem oziru, to sedaj lahko stori, to ugodnost mu nudi sedaj naša Družba sv. Mohorja.

Družba sv. Mohorja ima pod svojem okriljem že nad "dve-sto" najboljših katoliških mož, žena, fantov in deklet v naši naselbini. Zato, ko se snidete sedaj-le v praznikih s svojimi prijatelji in znanci, ste prošeni vsi sobratje in sestre naše družbe sv. Mohorja, razložite jim pomen te družbe in skušajte jih nagovoriti, da se pridružijo nam, tako, da bomo čičaški katoliški Slovenci združeni pod okriljem družbe sv. Mohorja, kakor ena družina, doma v svoji lastni podpori družbi. Rojaki, delujmo neprenehoma za napredek S. P. D. sv. Mohorja!

V tem duhu pozdravlja vse sobrate in sestre in vsem vošči vse najboljše za velikonočno alelujo!

Odbor.

kraju sem bila v Marijini družbi v Črnomlju. Vas lepo pozdravljam
Mary Lasich.

Brooklyn, N. Y. — Slučajno mi je prišel v roke "Glas Naroda", kjer sem čital razpravo o vprašanju, če bo vesoljni potop še enkrat uničil svet? Pred tem sem pa čital tam tudi o luni. Ne morem si drugače misliti, da jih tam ali luna trka, ali pa vidijo svoje velikanske pokvarjenosti, da se že vesoljnega potopa boje. Pri njih podlosti bi kaj takega res nič čudno ne bilo.

Kaj pa "Edinost" pravi na to vprašanje?

Radovednež in sicer eden v imenu treh.

Opomba: — Glede vesoljnega potopa še enkrat nimamo nikake napovedi ali prerokovanja. To je vse skrito. Čudno bi nič ne bilo, ako bi Bog nekoliko zopet pomil zemljo in pokazal svojim sovražnikom, da še živi in da je še močan, da mu je tista narava, katero je ustvaril, kar še pokorna.

Urednik.

Detroit, Mich. — Hvala Vam lepa za brošurico "Več luči." Zares krasne besede, katere smo z veseljem prečitali in smo jih dali svojim prijateljem prečitati, ker upamo, da jih bodo z enakim zanimanjem prečitali kakor jaz.

A. Srebernak.

Oakdale, Pa. — Vam pošiljam \$2 v podporo kat. tiska. — Kar se pa

Kolikor močnejši je naš katoliški časnik, toliko močnejši smo mi. Katoliški list je vojak v "trenčah" za tvoje ideale! Zastonj zidate slovenske cerkve, ako nimate časnikarstva, ki vam jih bo branilo.

POPRAVEK.

V šte. 41. smo priobčili dopis iz Clevelanda, O., kjer nam dopisnik sporoča o aretaciji Franka Keržeta, urednika "Čas-a". Naš prijatelj iz Clevelanda nas je pa opozoril, da je bil res aretiran nek Frank Kerže, vendar pa to ni bil urednik "Čas-a", temveč je bil to nek drug rojak z istim imenom. — Dopisnik je najbrže čital poročila o aretaciji v angleškem listu in na podlagi tega poročila potem spisal dotični dopis.

Takoj, ko smo izvedeli o tem, smo brzojavili Mr. Kržetu, da nam je žal, da se mu je krivica zgodila, kajti naj bo prijatelj ali sovražnik, krivice nismo nikdar namenoma nikomur storili in je tudi Mr. Kržetu ne mara. Zato s tem popravljamo dotični dopis, da ni bil aretiran Fran Krže, uradnik "Čas-a", ampak nek drug rojak z istim imenom. S tem, mislimo, da smo zadostili pravičnosti glede dotičnega dopisa. Sploh pa za sporočila v dopisih ni odgovorno uredništvo, ker mi ne moremo vedeti, kaj se zgodi po posameznih naselbinah temveč vsikdar le dopisnik sam.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

kdo drugi, ki se širokousti, dokler ga ne zadene kazen. Potem je pa ponižen.

— Tudi jaz se spominjam na enak slučaj, ki se je dogodil resnično. Bilo je leta 1895., ko sem bil pri vojaki. Bil sem skupaj z nekim Italijanom brezvercem. Bila sva prijatelja in sva šla zmiraj skupaj povsodi. Velikrat sem mu pripovedoval o Bogu in o veri. Vendar ni me hotel dosti poslušati. Vendar včasih se ga je kaka mojih besedi vendar prijel. Tako smo nekoč šli na vaje. Bilo je tisti dan veliko dežja, vendar smo morali na mesto, kamor smo bili namenjeni. Dež je pa zmiraj bolj padal, tako da smo bili že vsi popolnoma premočeni. Moj italijanski kamerad je bil silno jezen in je klel po italijanski navadi, da se je kar kadilo. Jaz sem ga opominjal in svaril, naj nikar tako grdo ne kolne in naj malo potrpi. Pri nekem križu smo se ustavili. Ta nesrečni človek je šel pred križ in je začel z bajonetom suvati v telo na križu. Ko smo šli nekoliko naprej je moj prijatelj nekoliko zaostal. Obrnem se nazaj, pa ga že vidim, kako mu je spodrsnilo na cesti in padel v jarek ob potu. Padel je in se tako udaril ob kamen, da si je zlomil nogo. Ko je tu ležal in ga je strašno bolelo na nogi je pa klical: Dio mio! Dio mio! (Moj Bog!) Aha, sedaj je pa Bog dober, preje pa ni bil, ga je pa z bajonetom suval. Jaz sem mu povedal, da jaz smatram to za očitno kazen božjo. Tudi vsi moji tovariši so enako bili prepričani.

Žužemberčan.

Chicago, Ill. — Preteklo sezono smo imeli pri nas v Chicagi izredno veliko število dramatičnih predstav. Menda je ni bilo sobote ne nedelje, da bi ne imeli kake igre ali druge prireditve. Glavna zasluga, da se je začela naselbina v tem oziru tako živahno gibati gre brez dvoma našemu mlademu pevskemu in dramatičnemu društvu "ADRIJA", ki je priredilo preteklo sezono samostojno štiri velike predstave in več ali manj pomagalo tudi pri predstavah, ki so jih priredila druga društva. Zapazili smo, da "Adrija" najbolj gleda na to, da ima vedno prav bogat in zanimiv program; vsakokrat smo bili presenečeni z čim novim.

Na Velikonočno nedeljo, 16. aprila nas zopet vabi "Adrija" v Pulaski Hall na Ashland Ave., blizu 18. ulice, kjer bo priredila sijajno Velikonočno prireditev, ki se bo završila z velikonočnim plesom s piruhi. Razun petja je na programu solo-ples, balet, komična predstava "Baron in njegov sluga", in več drugih zelo zanimivih točk. Izza kulis smo zvedeli, da bo ta prireditev presegla vse, kar jih je priredila Adrija doslej, posebno kar se tiče nastopa mladine. Vkljub bogatemu programu pa je vstopnina zelo nizka; že samo šalji-va igra "Baron in njegov sluga" bo de vredna tega zneska.

K tej Velikonočni prireditvi, ki se bo začela točno ob treh popoldan, so vabljeni vsi Slovenci iz Chicage, Joliet-a, Waukegan-a in drugih naselbin.

Prijatelj "Adrije."

Na Velikonočno nedeljo popoldne priredi naša "Adrija" v Pulaski Hall na Ashland in 18. ulici veliko zabavo s plesom in koncertom in več za-

nimivih točk. Naša "Adrija" krepko napreduje v dovršenem petju. To opazujemo od tedna do tedna. Je sicer še majhna, vendar kakor vse kaže, bo še lepo napredovala. Naš naraščaj "Adrije" je že jako izvežban in krasno poje. Enako mešani zbor. — Vse rojake opozarjamo na to zabavo in jih vabimo na pirhe v Pulaski Hall!

— Rojaku Mr. J. Judniču je umrla petletna hčerkica Margareta in bila pokopana pretekli petek s sveto mašo iz slovenske cerkve. — Enako je umrla rojaku Mr. J. Žagarju mala hčerkica, ki je bila pokopana preteklo soboto. — Obema družina izrekamo naše iskreno sožalje.

— Naši Orli in Orlički se krepko gibljejo. Vedno več in več je zanimanja med našo možko mladino za to organizacijo, ki se že pridno vadi v telovadbi. Pod spretnim vodstvom načelnika Mr. Silvestra Hraštara in podnačelnika Mr. Antona Bogolina se vrše vaje jako zanimivo. Konec aprila nameravajo "Orli" prirediti posebni zabavni večer za fante in očete, kjer bodo prvič nastopili z "boxanjem" in tepežem in raznimi telesnimi vajami, kakor tudi z raznimi zanimivimi zabavnimi točkami.

Vabimo vse slovenske fante v to organizacijo! Vsako sredo in vsak petek večer se lahko priglasijo v cerkveni dvorani.

Phoenix, Arkansas. — Tu na Phoenix imamo lepo cerkev St. Mary in imamo tudi mi oo. Franciskane, ki upravljajo to župnijo. To so sami nemški, španski in irski duhovniki. Jaz sem se naučila nekoliko angleško, da se lahko izpovem in nekaj razumem tudi pridige. V starem

Za nove obleke iz najboljšje kvalitete, se obrnite na mene, da jo Vam naredim po meri. Popravljam in predelujem stare obleke, likam in čistim.

JOHN FABJAN
Slovenski krojač

1932 West 22nd Street

Chicago, Ill.

Obenem voščim vsem mojim odjemalcem in prijateljem VESELO ALELUJO!

Vsem rojakom Slovincem in bratom Hrvatom želim vesele velikonočne praznike, da bi jih praznovali v veselju in zadovoljstvu!

ANDREW BATISTTIG
General Contractor and Builder
1903 W. 22nd Street Chicago, Ill.

Phone: Roosevelt 8766.

Izvršujem vsa stavbinska dela. Zidam nove hiše in druga poslopja. Popravljam hiše in vse, kar spada v mojo obrt. Vsem rojakom se priporočam v naklonjenost.

VESELO ALELUJO!

Voščim vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem!

Mrs. JENNIE BATTISTIG
Soft Drinks and Candy Store
1903 W. 22nd Street Chicago, Ill.

V zalogi imam vedno najboljše slaščice, sladoled, najboljše mehke pijače, fine cigarete in smodke in raznovrstni tobak.

Vesele velikonočne praznike

voščim vsem mojim odjemalcem in prijateljem

JOHN KOSMACH
Edini slovenski hardware store v Chicagi
1806 West 22nd Street
CHICAGO, ILL.

Rojakom Slovincem se priporočam v naklonjenost!

Veselo alelujo!

voščim in želim vsem Slovincem v Chicagi

ANDREW GLAVACH
Auto Livery
1844 West 22nd Street, Chicago, Ill.

Phone: Canal 5889 or 537.

Se priporočam rojakom Slovincem, da kadar potrebujejo automobile za krstinje, poroke ali pogrebe. Občinstvu sem na razpolagi noč in dan!

VESELO ALELUJO
želi vsem

JOHN GOTTLIEB

Prvi in edini SLOVENSKI DRY GOODS STORE

1821 W. 22nd Street,

Chicago, Ill.

Slovinci in Slovenke v Chicagi, pridite si ogledati sedaj našo zalogo. Vse blago je sveže, in po najnižji ceni. Pošiljame tudi po pošti, in sicer poštnine prosto. Pišite po cenik.

BLUZE

Velika izbira svilnatih bluz iz Pongee svile, Georgette, Crepe de Chine, kakor tudi cenejši iz Voile, Organdie i. t. d. Cene najnižje, in sicer od 89c naprej.

OBLEKE ZA DEKLICE

velikost 2 do 14 let, velika izbira Organdy oblek, bele in barvene, \$1.25 do \$4.48.

Obleke iz Gingham, najnovejše mode, cena 98c do \$1.98.

ROMPERS-E IN OBLEKE

za prati, za fante od 2 do 8 let, najnovejša letošna moda, velika izbira po najnižji ceni od \$1.25 do \$1.75.

SRAJCE

za praznike, z ali brez ovratnika, različne mode, jih prodajamo po 98c in \$1.48.

SVILNATE SRAJCE, iz čiste svile, vredne \$8.00, izjemno po \$5.50. Pol-svilnate po \$3.25.

Veselo A
Želim vsem mojim odjemalcem, prijateljem

JOSEPH E

Slovenska Trgov

2101 West 22nd Street

Se priporočam vsem Slovincem s svojo

Phone: Canal 4918.

Dr. JOSEPH E. URSICH
Slovenski zdravnik in kirurg

1858 W. 22nd Street

Chicago, Ill.

Vošči tem potom vsem Slovincem in Hrvatom VESELO ALELUJO!

VESELO ALELUJO!

Voščim vsem mojim odjemalcem in vsem rojakom Slovincem in se jim priporočam, se v nadaljnjo naklonjenost.

FRANK TOMAŽICH
Slovenska Grocerija
1858 W. 22nd Street Chicago, Ill.

Phone: Canal 2910.

V zalogi imam vedno najboljše grocerijsko blago, sveže sadje, raznovrstno moko in sploh vse kar spada v grocerijsko obrt.

Vesele in zadovoljne velikonočne praznike, voščim vsem mojim odjemalcem!

JAKOB ADAMS
Slovenska trgovina s črevlji
1845 W. 22nd Street Chicago, Ill.

Se priporočam vsem rojakom pri nakupovanju obuval. V zalogi imam najboljše črevlje. Popravljam obnošene črevlje in prodajam vsakovrstne pomade za črevlje, trakove itd. Cene zmernе, poštežba točna!

Gostilna

STEVE JAKSITZ

1808 West 22nd Street

Chicago, Ill.

Se priporočam Slovincem v Chicagi v naklonjenost. Vsem Slovincem voščim in želim pri tej priliki VESELO ALELUJO!

**NAROČNIKOM
NAŠEGA**

Pred seboj imate slovenske bine. Med njimi so trgovci sploh, kar rabite lahko dobiti. Zato, kadar rabite, kakva dolžnost, da se zmislite na niki, ki se bojujejo med vami obstanek. Podpirajte trgovce, kajite tujerodcem, da ste za trgovci se vam smejejo, ako pa domače slovenske trgovine no naj bo vaše geslo: "Slovene ga trgovca!"

Kadarkoli kupujete, kake ki oglašajo v našem listu, po ste čitali njih oglas v našem zali trgovcu, da ste zavedni in govo oglaševanje v listu ni zast jaki postanite zavedni in pod obrtnike, ki oglašajo v vašem boju za njegov obstanek.

S to prošnjo apeliramo čitatelje, katerim vsem želim ne velikonočne praznike!

Veselo A

in vse najboljše želi za praz rojakinjam v

**Stavbinsko
"SLOVENSKO"**

Ustanovljeno 29. Sep

IZDAJA NOVE DELNICE
je vsaki prvi torek v J
Juliju in Okt

Društveno premoženje zn

Uradne ure so vsaki torek rani sv. Štefana, na Lincoln

Uradniki
Frank-Grill, predsednik.
Jos. Zupančič, tajnik.

Nadzorni
Anton Kremesec, Max C
čič, Andrew Glavach, Pet
Kozjek, John Žefran.

Veselo Alelujo!
Voščim vsem rojakom Slovincem in bratom Hrvatom.

MARTIN LAURICH
Slovenski Real Estate
1900 West 22nd Place

Chicago, Ill.

Phone: Canal 5777.

Rojakom Slovincem v Chicagi in po celi Ameriki naznanjam da prodajam hiše, lote in raznovrstne farme. Kdor želi prodati svojo hišo, lot ali farmo naj sporoči meni da mu dobim kupca. Našim in ogrskem Slovincem naznanjam, da imam več hiš na prodaj v bližini slovenske cerkve. Pridite k meni, da jih vam razkažem. Rojaki nepozabite gesla: "Svoji K svojim!"

Vesele in zadovoljne velikonočne praznik
ljem in znancem!

FRANK

Prva Slovenska-Hr

1818 West 22nd Street

Phone: Can

Se priporočam slovenskim in hrvaškim
točno vsak dan.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želimo vsem našim prijateljem in odjemalcem in se priporočamo, da obiščete in si ogledate našo trgovino in našo zalogo, posebno gospodinje, ako hočejo pripraviti svojim domačim dobre piruhe za velikonoč.

GANDE & BIŽAL

Fresh and Smoked Meat and Fancy Grocery
325 West Hemlock Street, Chisholm, Minn.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem svojim odjemalcem

MESEBA FUEL CO.

Lovrence Paškavan, lastnik.

Cor. 1st Ave., and Oak St., Chisholm, Minn.

Phone: Office 256. Res. 452.

Vesele velikonočne praznike želi
vsem Slovencem!

CHISHOLM STATE BANK
CHISHOLM, MINN.

Bodite previdni in nalagajte Vaš denar v zanesljivo banko. Pošiljajte denar v staro domovino potom naše banke, ker najhitreje pošilja in po najnižji ceni.

Karkoli imate opraviti na naši banki, Vam je na razpolago Vaš rojak Martin Sever.

VESELO ALELUJO!

Vsem jugoslovanom na Chisholmu in okolici!

Naša banka vabi vse Vas, da pričnete Vaš denarni promet z njo in sicer zato:

Ker je velika varnostna in zanesljiva banka, s skupnim premoženjem in sredstvi nad \$1,600,000.00.

Ker nudi najboljšo postrežbo in ugodnost. Naši klijenti so naši prijatelji in smo vedno veseli, ako jim moremo pomagati, in to ne samo pri denarnem prometu, ampak v vsem, kjerkoli naše izkušnje jim morejo nuditi kako pomoč.

Vaš rojak J. Osbolt je nastavljen pri nas, da Vam pomaga pri vseh zadevah v Vašem maternem jeziku. Kadar ste na banki zahtevajte njega!

Kadar mislite o banki, mislite vedno na:

THE FIRST NATIONAL BANK
CHISHOLM MINNESOTA.

VESELO ALELUJO!

vošči in želi vsem Slovencem in Slovenkam

MINERS STATE BANK
CHISHOLM, MINN.

Frank Gouže, Cashier.

O. L. Baldrice, Ass't. Cashier.

Za točnost, varnost in postrežbo v bančnem poslu se obrnite vedno na gori imenovano banko in vedno boste zadovoljni!

VESELO ALELUJO!

želim vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem.

LOUIS HITI

Photo Studio

207 Second ave. So., Chisholm, Minn.
Phone: 162.

EDINI SLOVENSKI FOTOGRAF.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vsem odjemalcem, prijateljem in znancem!

STEVE STONICH

Železnina in pohištvo

CHISHOLM, MINN.

Edina agentura za najboljše vrste starokrajske srpe, bruse, klepanja, kosišča, struške, matike ročno kovane na Kranjskem.

VESELO ALELUJO!

voščim vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem

FRANK CVETIČ

Slovenska gostilna

5104 Buttler Street, Pittsburgh, Pa.

Rojakom Slovencem in bratom Horvatom se priporočam v naklonjenost.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želim vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem

FRANK KUZNIK

Največja trgovina s črevlji v Newburghu

3525 East 81st Street, Cleveland, Ohio

Rojakom Slovencem priporočam svojo dobro urejeno trgovino s črevlji. Vsakemu, ki kupi obuvalo pri meni garantiram zadovoljnost!

VESELO ALELUJO!

voščim vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem.

FRANK BRUDER

Slovenska grocerija in mesnica
154 Third Street La Salle, Ill.

Rojakom Slovencem priporočam svojo dobro urejeno grocerijo in mesnico v naklonjenost. V zalogi imam vedno najboljše grocerijsko blago, vedno sveže meso in izvrstno po domačem načinu prekajeno meso, ter pristne domače "krajnske klobase", katere izdelujem natančno po starokrajnskem receptu.

Vsem se najtopleje priporočam v naklonjenost!

Vesele velikonočne praznike in vse najboljše voščim in želim vsem mojim prijateljem in znancem!

ANTON GRDINA

Prvo slovenski pogrebni zavod
v Clevelandu

1053 E. 62nd Street Cleveland, O.

Telephones: Princeton 1381 — Randolph 1881.

Avtomobili, ambulance in druge invalide za vse prilike in slučaje, vsak čas, dan in noč. Dolgoletne izkušnje je moje najboljše priporočilo dobra volja in požrtvovalnost je vedno moje geslo in vaša zadovoljnost je moje največje veselje! Za vse enake slučaje se rojakom Slovencem in bratom Hrvatom najtopleje priporočam.

VESELO ALELUJO!

vošči in želi vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem.

JOHN GORNIK

Slovenski trgovec in krojač
6217 St. Clair ave., Cleveland, O.

Slovencem rojakom naznanjam da imam veliko zalogo že izdelanih oblek. Izdelujem pa tudi obleke po naročilu. Delo trpežno, fino in po zmernih cenah. Dolgoletna izkušnja in pošteno blago, ter točna postrežba je pridobilo sloves domačega podjetja.

Objednem se iskreno zahvaljujem vsem onim, ki so mi izkazali kako naklonjenost v preteklosti.

VESELO ALELUJO!

Vsem mojim odjemalcem in prijateljem želi in vošči

JOSEPH JERIČ

Slovenski Hardware Store v Newburghu

3611 East 81st Street, Cleveland, Ohio

Rojakom Slovencem se priporočam s svojo trgovino, pri nakupu peči, raznih varnišev in barv in različne železnine.

VESELO ALELUJO!

voščim vsem mojim odjemalcem, prijateljem in znancem

JAKOB STERGAR

768 N. Warman Street Indianapolis, Ind.

Rojakom se toplo priporočam pri nakupu blaga, oblek za moške in žene. V zalogi imam vsakovrstno blago. V zalogi imam tudi vedno slovenske knjige in molitvenike.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi knjigarna "AVE MARIA".

Molitveniki:			
Sveta Ana, veliki tisk	\$1.00	Iz duhovne zakladnice	.75
Marija žalostna mati	1.00	Hoja za Kristusom	1.00
Marija Kraljica Src	1.00	Jedro kat. nauka	.95
Tolažba dušam v vicah	1.00	Spolnui zapovedi, Rev. Bernik ..	.95
Bog med nami	1.00	Življenje svetnikov, dr. Zore, ma-	1.25
Nazaret, veliki tisk	1.00	la izdaja, dva zvezka za	
Angel varh	1.00	Katoliška cerkev	.45
Getzemani in Golgota	1.00	Slovenski Goffine	2.25
Bodi moj naslednik	1.00	V tem znamenju boš zmagal, Dr.	
Duša spokorna	1.00	Zore	.45
Mati čudovita. Šmarnice	1.00	Bodi svoje sreče kovač, Rev. J.	
Šmarnice Arskega župnika	1.00	Trunk	.45
Lavretanske šmarnice	1.00	A. M. Slomšek zbrani spisi, 428	
Marija in sv. maša šmarnice	1.00	strani	1.00
Šmarnice, Rev. Volc	1.00	Knjige družbe sv. Mohorja za	
Moj Tovariš, zlata obreza, veliki		1927, 3 knjige	1.00
tisk	\$1.00	Cvetje na poti življenja, M. Eli-	
Moj Tovariš, zlata obreza, bele		zabeta	.75
platnice	1.25	Iz moje celice, M. Elizabeta	.75
Molitvenik za Ameriške Slovence	1.00	Mati božja dobrega sveta	.45
Kruh Življenja	1.50	Troje angelskih češčenj	.45
Večna Molitev	2.00	Nebeška krona	.45
Šmarnice, Rev. Volčič	1.00	Križana usmiljenost ali življenje	
Šmarnice, Rev. Skufca	1.00	sv. Elizabete	.75
Priprava na smrt	1.25	Temelji krščanstva, Dr. Svetina ..	.50
Sveta Spoved	1.00	Jeruzalemski romar	.45
Duhovni Boj	1.00	Slov.-Hrv. Kat. Shod v Ljubljani	
Duša Paša	1.50	ni 1913	1.25
Majnikova Kraljica	1.00	Friderik Baraga	.45
Evangeljska zakladnica	1.50	Franc Pirce	.45
Angleški molitveniki za otroke po		Križev Pot	.15
10c, 15c, 20c in 25c. Za odrast-		Rožni venci za otroke po 10c, 15c	
le Key of Heaven	1.00	in	.25
		Za odrasle po 35 in 50c, z zlatim	
		kršcem po	1.00
Nabožne knjige:		Zgodovina sv. katoliške cerkve ..	.45
Ali znaš?	.05	Mesija, škof Jeglič	.45
Angleška služba za mladenčce	.05	Veliki Katekizem, Rev. Zabret ..	.45
Male dnevnice v čast brezmadežne-		Pravoslavje, Dr. Grivec	.45
mu spočetju	.05	Od blagoslovil, razlaga krščan-	
Sestredelna pobožnost k sv. Aloj-		skega nauka	.75
ziju	.05	Razne povesti poučne in zabavne knjige:	
Starišem in vzgojiteljem	.05	Genovefa, povest	.45
Sveta ura, moliti Jezusa v zakramen-		Nedeljsko preganjanje in povelja-	
tu ljubezni Božje	.50	na	.45
Sveta Germana	.25	V deveti deželi, povest	.95
Ljudovika Blozija, napeljevanje h		Vzgojiteljska načela, Dr. Ušeničnik	
krščanskemu življenju	.35	Umetnost v Bogočastni Službi ..	1.25
Izidor pobožni kmet	.35	Zemljevid Gorenjske	.45
Lurški čudeži	.95	Pouk zaročencem in zakonskim, Rev.	
Marija naša pomočnica, povest	.50	Zabukovec	.65
Skrivnost Presv. Rešnjega Telesa ..	1.00	Zgodovina starega veka	.95
Premišljevanje o božjem Srcu Je-		Društveni govornik	.75
zusovem	.95	Brez vere, Dr. Opeka	.45
Prva nevesta Kristusova	.45	Za resnico, Dr. Opeka	.45
Molimo ali najpotrebnejši nauki o		Simon Gregorčič, poezije	1.00
molitvi	.15	Slovnica ruskega jezika	.45
Kristusovo trpljenje in sedanji čas		Nemščina brez učitelja	.45
Osmero blagov ali Nauk o srečnem		Naša zdravila in njih uporaba v do-	
življenju	1.00	mačem zdravljenju	.75
Devica Verna. Šmarnice	.75	Perotinar I. in 2. letnik	1.50
Valerija ali zmagovalni izhod iz ka-		Rusko-slovenski slovar	1.00
takomb	1.00	Rabojemno pravo	.45
Zgledi bogoljubnih otrok iz vseh		Občinsko posredništvo	.75
časov krščanstva	.45	Občinske poezije	1.00
Dobra hči Evstahija	.35	Mladim srcem, Rev. Meško	.35
Božični darovi	.45	3. slovenski katol. shod v Ljubljani	
Duhovni pastir zv.	.50	Slovenske besede v slovenščini, A.	
Prst božji	.35	Breznik	.75
Sv. Pismo	1.75	Knezova knjižica, Matejev Matija ..	.75
Življenje sv. Vincencija	1.00	Slovenska Angleška Slovenica ..	1.00
Življenje Gospoda Jezusa Kristu-		Don Kišot iz La Mahne, vitez otož-	
sa, mala izdaja	.75	negi lica	.45
Pot v večnost	1.25	Knjiga uradnih ulog	.95
Vzorniki prvega sv. Obhajila	2.00	Pod svobodnim solncem, Rev. Fin-	
Duhovne Vaje	1.00	žgar — 1. in 2. del	1.50
Življenje svetnikov, velika izdaja		Šopek lepih pravljic	.35
vezane, dva zvezka po	3.50	Naša leta, novele	.95
Zgodbe sv. Pisma, 18 zvezkov,		Cerkvica na skali	.35
zvezek po	.50	Zabavna knjižica, Zločinci, madež,	
Slovensko-Angleški Katekizem ..	.45	povesti	.75
Abecednik	.50	Salomonovi rudniki, povest	1.00
Obrednik za društvo Najsvetej-		Oče in sin, povest	.45
šega Imena-nova izdaja	.50	Erazem predjamski	.25
Obrednik za društva Krščanskih		Eno leto med Indijanci	.35
mater	.50	Avstriska ekspedicija	.35
Cerkvena pesmarica "Slava Bo-		Šopek lepih pravljic	.35
gu", M. Holmar, vezana	2.00	Evstahij, povest	.45
Prst božji	.35	Narodne pripovedke	.45
Knjiga o življenju, Ušeničnik	.90	Skrivnost najdenke	.45
Prilike patra Bonaventura	.50	Narodne pripovedke za mladino ..	.35
Vodnik Marijanski, za Marijine		Dedek je pravil	.45
družbe	.75	Varčna Kuharica, Marija Remec ..	.95
		Zadnja Pravda, roman	.95
		Poštno izrazoslovje	.45
		Občinski red	.75
		Pri Vrbovčevem Grog, povest	.35
		Maksimiljan cesar mehičanski	.45
		Krištof Kolumb in odkritje Ameri-	
		ke	.45
		May — Eri, povest	.35
		Slovenska kuharica, S. Kalinšek ..	1.50
		Jezikoslovni spisi, Rev. P. Stanislav	
		Skrabec	.50
		Povestice	.45
		Zlati orehi, za mladino	.45
		Prva ljubezen	.75
		Zlatokopi	.45
		Zaznamek okrajšav korespondenč-	
		ga pisma	1.00
		Ajdovski Gradec	.25
		Zgodovina Šmarješke fare na Do-	
		lenjskem	.45
		Genovefa, povest, četrti natis	.45
		Stanley in njegovo potovanje po A-	
		friki	.35
		V tujih službah, povest	.95
		Pri stricu, povest	.50
		Umor v Sarajevu	.35
		Slovenski župani v preteklosti	.50
		Zemljevid mesta Ljubljana	.25
		Zgodovina brezoviške župnije	.95
		Pri Jugoslovanih, zabavna knjižica	
		Zelišča v podobah	.35
		Osnovni nauki astronomije	.50
		Potovanje v Liliput, povest	.35
		Bitka pri Visu	.45
		Ribičev sin, Pravljič	.25
		Zbirka narodnih pripovedk	.35
		Vojska na Turškem	.35
		Naseljenec, povest za mladino	.35
		Car in tesar, pripovedka	.35
		Iz raznih stanov, z dodatkom Urban	
		iz Ribnice	.25
		George Stephenson, oče železnice ..	.50c
		Na valovih južnega morja, pripoved-	
		ka	.25
		Slovarček	.75
		Na različnih potih, povest	.25
		Peter Barbarič, vzoren mladenič ..	.95
		Komentar k Ciceronovim govorom	
		Spolna nevarnost, dr. Derganc	.35
		Kubična računica	.75
		Grof Radecki	.45
		Martin Krpan	.95
		Sadno vino ali Sadjevec, navod ka-	
		ko ga izdelujemo	.75
		Slovenska kuharica, S. M. Kalin-	
		šek, spodobami	2.50
		Prihajač, povest	.45
		Jernač Zmagovac, povest	.45
		Viljem Hauffove pravljice	.45
		Igralec, roman	.95
		Zvonarjeva hči, povest	.65
		Zlata Vas, povest	.45
		Mladi samotar, povest	.25
		Hubad pripovedke za mladino	.35
		Poljub, povest	.35
		Četrtke, povest	.95
		Oglenica ali hudobija in nedolžnost,	
		povest	.35
		Cesar Maks in Mehika	.35
		Nihilist, povest	.35
		Oče naš, povest	.95
		Čas je zlato, povest	.35
		Črna smrt, Zgodovinska slika, Rev.	
		Meško	.75
		Angleščina brez učitelja	.45
		Ročni spisovnik, kako se pišejo pisma	
		Kratka zgodovina Slovencev	.35
		Ljubljanske slike, Alešovec	.75
		Jos. Jurčič spisi, 6. zvezek	.50
		Zgodovina 17. pešpolka	.45
		Bob za mladi zob	.45
		Venec slovanskih povesti	.45
		Pri severnih Slovanih	.50
		Kitajci in Japonci	.45
		Slovenske Legende	.50
		Mladost, Korotanska povest	.45
		Odiseja, povest	.45
		Svetloba in senca	.45
		Nihilist, povest	.45
		Povesti s potovanja, G. Preisso-	
		va	.45
		Obnovljeni Vrtec za mladino	.95
		Hudo brezno in drugi spisi	.45
		Pamet in vera	.45
		Uporniki, povest	.45
		Prisega huronskega glavarja	.35
		Boj in zmaga	.35
		Korejska brata	.35
		Preganjanje indijanskih misijonar-	
		jev	.35
		Angelj suznjev	.35
		Barvaste črepinje, povest	.35
		Romantica, povest iz naroda	.45
		Zgodovina novejšega slov. slovstva	
		Francoska slovnica	.75
		Zapiski iz mrtvega doma	.95
		Vstajenje, povest	.35
		Stezosledec, povest	.35
		Poslednji Mohikanec, povest	.35
		Milosrčnost do živali, poduk	.25
		Ne v Amerio, povest	.95
		Pasjeglavci, zgodovinska povest ..	.95
		Gozdarjev sin, povest	.25
		Higijena na kmetih	.75
		Govedoreja	.50
		Svetobor, povest	.75
		Josip Jurčič spisi, 4. zv. Cvet in	
		sad izviran, roman	.95
		Jagode, knjiga za odraslo mla-	
		dino	.45
		Zimski večeri, povest	.45
		Lešniki, za odraslo mladino	.45
		Pegam in Lambergar, povest	.50
		Dve sliki, Rev. Meško, krasna po-	
		vest	.50
		Ameriški Slovenci kaj hočemo,	
		A. Tomec	.05
		Vesle povesti, 3. zvezek	.45
		Turki pred sv. Tilnom, zgodovin-	
		ska povest	.50
		Pravljice s podobami	.50
		Podobe iz narave	.45
		Zgodovina Slovenskega naroda ..	.45
		Trenotki oddiha, Igra, povesti,	
		novele, legende	.45
		Dedek je pravil, pravljica	.50
		General Lavdon	.35
		Balkanski polotok, zemljevid	.25
		Narodna Biblioteka, 43. snopič ..	.25
		Vojska na dalnem vzhodu	1.25
		V zverinjaku, knjiga s podobami	
		Blažek in Tomažek s podobami ..	.25
		Kako si ohranimo zdravje	.25
		Francoska slovnica	.45
		Umní kmetovalce	.45
		Poljedelstvo	.50
		Vojnimir ali poganstvo in krst ..	.45
		Zdravilna želišča	.45
		Domači zdravnik	.75
		Skrivnost najdenke, povest	.45
		Na krivih potih, povest	.45
		Sorodstvo, povest	.45
		Peter Rokodelič, poučna povest ..	.45
		Izdajavec, zgodovinska povest ..	.45
		Pripovedi o Petru Velikem	.45
		Sisto e Sesto, povest	.45
		Kozaki, povest	.75
		Svetloba in senca, povest	.45
		Tri povesti grofa Leva Tolsteja ..	.45
		Učitelj v boju proti Alkoholizmu ..	.45
		Zločin v Sarajevu	.45
		Povesti in slike, Rev. Meško	.45
		Sosedov sin, povest	.45
		Kratka povest o antikristu	.45
		Znamenje štirih	.95
		Prihajač, povest	.50
		Korejska brata, črtica iz misijo-	
		nov	.45
		Vstajenje, povesti	.45
		Rabindranath Tagore, povestice ..	.45
		Študent naj bo. Rev. Finžgar	.45
		Dante, povest za mladino	.50
		Ljubljanske slike, Alešovec	.75
		Jos. Jurčič spisi, 6. zvezek	.50
		Zgodovina 17. pešpolka	.45
		Bob za mladi zob	.45
		Venec slovanskih povesti	.45
		Pri severnih Slovanih	.50
		Kitajci in Japonci	.45
		Slovenske Legende	.50
		Mladost, Korotanska povest	.45
		Odiseja, povest	.45
		Svetloba in senca	.45
		Nihilist, povest	.45
		Povesti s potovanja, G. Preisso-	
		va	.45
		Obnovljeni Vrtec za mladino	.95
		Hudo brezno in drugi spisi	.45
		Pamet in vera	.45
		Uporniki, povest	.45
		Narod ki izumira	.25
		Cesar Maks in Meksika	.25
		Zvonarjeva hči, povest	.50
		Knjigovodstvo	1.25
		Slovenski sadjar	.75
		Vojska na Balkanu	1.50
		Naša pota	.25
		Orožnivi spisi	.45
		Gruda umira	.75
		Naša Ančka, povest	.45
		Fran Erjavce zbrani spisi, po-	
		vesti	.75
		Avstrijska ekspedicija	.45
		Reja domačih zajcev	.45
		Amerika in Amerikanci, Rev. J.	
		Trunk	1.75
		Simon Gregorčič Poezije	.75
		Leposlovna, Knjižnica 5 zv.	.75
		Pesmi, zložil Turkuš	.25
		Knjižica "Narodne založbe" kra-	
		sne povesti	.50
		Darovana Zgodovinska povest ..	.50
		Juan Misericordia, povest	.50
		Fabijola ali cerkev v katakomb-	
		bah	.45
		Perpetua ali afrikanski mučenci ..	.45
		Knjiga o lepem vedenju	1.25
		Gospodinstvo	1.25
		Varčna kuharica	1.50
		Nasveti za hišo in dom	.95
		Ajmo mi sokoli	.45
		Poslovnik, Orlovski knjižnica	.45
		Ne različnih potih, povest	.45
		Barvaste Črepinje, povest	.45
		Patria, povest iz irske junaške	
		dobe	.45
		Rusinja, pripovedka iz najnovej-	
		šega časa	.45
		Venec slovanskih povesti	.45
		Ikonija, povest	.35

Neznani Bog.

(Priredil FR. BLANKO.)
(Nadaljevanje)

Sedaj se je pričel oni strašni večletni boj med krvjo Livije in Agripine — v katerem je brez obzirni prijatelj Tiberijev, kateremu je bilo dobrodošlo vsako, pa tudi najpodlejše sredstvo, zloglasni Sejan igral njemu najljubšo ulogo. Vendar oglejmo se najprej, kje je Lea z svojima otrokama.

Tiberij je storil vse, da bi javnost pomiril zaradi ugrajenja Agate. Poslal je Emilijanom celo ponudbo, da naj zamenjajo posestvo umrlega Vedija Polija z nekdanjim družinskim posestvom.

Ta ponudba je bila seveda sprejeta z veseljem. Malo časa po osvojenju svoje hčere se je Grkinja preselila v krasni grad Liridij, katerega poznamo že od začetka povesti.

Tudi mnogo prijateljev družine je našlo tamkaj gostoljuben krov. Med drugimi posebno Dionizij. Ta je tam preživel več mesecev, potem se je pa vrnil v Atene. Ravnotako tudi Tel, ki je na prošnjo Pavla dobil ko centurij odpust od vojaštva in je s svojo malo hčerko Prudencijo stanoval v mali hišici ob reki. Pavel je namreč želel, da bi imeli sestra in mati ob njegovi večkratni dolgi odsotnosti tega ravnotako močnega in hrabrega, kakor tudi vdanega prijatelja za varuha. Slednjič moramo omeniti tudi starega Jozifa Makabejca in njegovo slikovito unukinjo. Šele nekoliko poprej, predno je Pavel zopet odrinil pod Germanikom proti severu, sta se tudi ta dva nenadoma napotila v svojo domovino. Vzrok tega nenadnega odpotovanja je bil znan le Pavlu in njegovi materi.

Našim bralcem pa menda smemo izdati tudi to skrivnost. Dolgo je že bil Pavel vsled občudovanja in hvaležnosti do lepe in duhovite Estere zaljubljen v njo čez vesa. Nikdar ji pa o tem čuvstvu ni spregovoril ni besedice. Sedaj pa, ko se je Germanik pripravljal na novo vojsko proti Germanom in se Pavel ni mogel ustavljati notranji sili, da bi se še enkrat boril ob strani tega izbornega vojskovodje, hotel je slednjič zvedeti od krasne deve same, pri čem da je. Vpraša toraj Estero, ne bi li hotela po njegovi srečni vrnitvi postati njegova žena in deliti z njim njegovo nadaljno usodo. Judinja spremeni barvo. Na obraz ji leže globoka resnost in srčna žalost in nalahno odkima z glavo.

"Iskazali ste mi veliko čast", odvrne naposled prijazno — žalostno, "a o tem ne more biti govora. Ne bi bila nevedna Estera, umukinja velikega bojevnika za božjo stvar, da bi se zvezala v zakon z mladim junakom tega orjaškega cesarstva — ali postave našega naroda in naše svete knjige prepovedujejo zakonsko zvezo z poganom. Na tej skali se razbije vaša zame tako častna ponudba. — In sedaj morava jaz in moj ded proč. Vaša sestra mi je postala v resnici sestra in vaša mati — mati in vas, vas ljubim kakor — kakor brata. Tudi se ne ločim nevaležna od vas vseh. Nikdar ne bom molila k svojemu Bogu, da se ne bi spominjala vas vseh. Bog daj, da bi se enkrat zopet videli na boljšem svetu!" Po teh besedah je zbežala iz sobe.

Pavel je čutil, da je govorila nepreklicno. Drugi dan sta zapustila Jozifa in Estera grad. Pavlu se je zdelo, da so se porušila pod njim tla in temen oblak je legel na njegovo prihodnost. Veselil se je, ko ga je bojna tromba klicala v daljne kraje na delo.

Po večletni odsotnosti se je vrnil v Rim skupno z Germanikom ko legat ali general in je bil pričujoč poroki svoje sestre z Velejem Paterkulom, ki sta čakala le njegove povrnitve.

Paterkul je kupil eno izmed šestnajstih ciceronovih vil na apijški cesti, tako da je bila Agata tudi v zakonskem stanu komaj ločena od svoje matere.

Omeniti moramo, da sta se udeležila te slavnosti tudi stara prijatelja emilijanske družine, Krisp in Krispina, kakor tudi sedaj vsa srečna in blažena Benigna, katere soprog Kladij se je tudi prišteval med najemnike graščine Liridij.

Le eden je manjkal pri tej slovesnosti. In vendar je svoj čas edino on pripomogel k njej z sam na sebi malim darom, ki se je pa izkazal največje vrednosti. Marko Lepid, bivši triumvir je že blagoslovil sedanost in zapustil celo svoje imetje soprogi svojega brata. Le trop tesalskih psov je zapustil svojemu nečaku Pavlu. Lea je bila toraj tudi posestnica "začaranega" gradu na Monte Circolo, kakor je Agata navadno imenovala stričev grad.

Med tem časom je dospela v Rim vest o Germanikovej smrti. Vse mesto je takoj obdolžilo svojega trinoga tudi tega umora. Tudi Pizo in Plancina sta kmalu dospela v Rim, da prejmeta zaslužen plačilo, katero sta tudi sprejela.

UGANKE.

Slaj naznanja prvo,
drugo mrzlo je;
združi prvo z drugim,
vsak rad liže me.

Zavite jaz imam roge,
čez skalnate drvim vrhe.
A mrtvo če pomenim stvar,
me rabi rad moj gospodar.
Sedi na meni kočijaž,
kot telovadec me poznaj.
In dve če le noge imam,
koristiti še takrat znam:
ima me rad celo drvar,
in ne zavrže me tesar.
A če pa šest dobim jaz nog,
pomanjšam letam prost okrog.
Če zdaj me uganiti znaš,
družino celo tu imaš.

Po noči svetim,
po dnevi spim,
a če me vjameš,
se rad zgubim.

Če v sobi sem, me ven pode
z veliko jezo nejevoljo,
ob praznikih me naredi
celo v cerkvah pri službi božji.
Z veseljem eni vlečejo me v se,
a drugi kašljajo in se jeze.

Eden izmed tistih, ki bodo uganili vse štiri ugank, katerega bo žreb določil, dobi za nagrado knjigo: "Nedolžnost preganjana in poveličana." Sedaj pa na delo!

SMEŠNICE.

Tudi misijonarji.

V nekem industrijalnem mestu je vprašal katehet v šoli otroke: "Kako se imenujejo tisti ljudje, ki gredo po svetu tuji med divjake in oznanjajo poganom Krščansko vero."

Otroci dolgo časa molče, naposled se oglasi devet-lefen deček in pravi z veselim obrazom: "Socijal-demokratje!"

Otročja hvala.

Anka: "Kaj boš ti? Moja mama ima svilnato obleko, tvoja je pa nima."

Milka: "Kaj bo to? Moja mama pa lahko zobe iz ust vzame, tvoja jih pa nemore!"

O zakonu.

Katehet: "S katerimi besedami je Bog poslal sv. zakon?"

Učenec: "Naredil bom sovraštvo med teboj in ženo!"

Bolje spal.

Nek mažar je prenočil v Gradcu v neki zakotni gostilni. Gostilničar ga zjutraj vpraša, kako je spal.

"Moj ljubi gostilničar", odgovori mažar uljudno, "jaz sem spal slabo, a vendar bolje, kakor stenice, ki niso celo noč nič spale."

Srečen tast.

Nek zelo bogat bankir, katerega hči se je poročila z grofom je vprašan, kako da gre gospej grofici.

Odgovoril je: "Vi si nemorete misliti, kako zelo grof ljubi mojo hčer. Karkoli želi, da, kar ji bere iz oči, vse ji moram takoj kupiti."

Kaj pomaga prezirati nasprotnika, ako pa vedno raste in že brusi nož na te? S tem ga ne boš odpodil, če ga nočeš vi deti.

Katoliki, zavedite se! Podpirajte svo je časopisje, da bo močno!

DR. RICHTER'S

"PAIN-EXPELLER"

Dobro zdravje je vredno zlata, vsak plačlivi ček je potrdilo dobrega zdravja. Preganjajte mučne bolečine z genialnim Pain-Expellerjem starim družinskim prijateljem. Zahtevajte na flaški znak sidra. Cena 35c in 70c v drugarnah. F. AD. RICHTER & CO., 104-114 So. 4th St. Brooklyn, N. Y.

NOVE SPOMLADANSKE OBLEKE Z DVOJNIMI HLAČAMI

smo ravnokar prejeli in jih imate na izbero v vsakovrstni velikosti in barvah. V vašo korist bo, da pridete in si izberete eno izmed teh oblek.

MODA IN PRAVILNOST teh oblek ste natančni v vseh podrobnosti in Vi ste lahko zagotovljeni, da boste dobili za Vaš denar najboljšo obleko. Mi ne prodajamo ničesar, kot kar je dobro in najboljše.

MI VAS VABIMO, da pridete v našo prodajalno in si ogledate našo bogato zalogo spomladanskih oblek, ki jih prodajamo sedaj od \$25.00, \$30.00, \$35.00, \$40.00 in \$50.00 in z vsako obleko damo dvojne hlače.

Naša prodajalna je odprta ob večerih vsak torek, četrtek in soboto.

Naša prodajalna je odprta vsako nedeljo dopoldne.

JELINEK & MAYER

1800 to 1808 BLUE ISLAND AVE. Corner 18th Street
Chicago, Ill.

THE MINERS NATIONAL BANK EVELETH, MINNESOTA.

CAPITAL AND SURPLUS \$63,000.00.

TO JE BANKA, kjer lahko opravite vse v svojem lastnem jeziku. Imamo zaposlene uradnike, ki govore vaš jezik.

AKO ŽELITE hraniti denar, pridite k nam, da Vam pomagamo. Mi pošiljamo tudi denar na vse dele sveta, po najnižjem dnevnem kurzu.

AKO ŽELITE potovati v staro domovino pridite k nam po pojasnila. Pri nas dobite vsa pojasnila, ki se ga rabi glede potovanja. Mi vam prodamo tudi vozni listek za vsako parobrodsko črto skozi katerokoli želite potovati.

KADAR ŽELITE zavarovati svoja posestva, hiše ali karkoli že, pridite k nam da Vam zavarujemo proti ognju, poškodbi, alj uničenju. Mi zastopamo nazanesljivejšje in najsigurnejše zavarovalniške družbe.

NAŠA BANKA naj bo vaša družinska banka, kamor povabite tudi svoje prijatelje. Mi smo vedno hvaležni in veseli, kadar vidimo vas.

Bančni uradniki:

Jas. A. Robb, President. J. C. McGilvery, Vice-Pres.
R. M. Heskett, Vice-President. L. E. Johnson, Cashier.
F. S. Malley, Assist. Cashier. A. Nelson, Assist. Cashier.

PRODA SE

zidana hiša z dvema stanovanjima vsako z 4 sobami. Električna, gas, garage za dve kare. Mesečno nosi \$45.00; blizu slovenske cerkve. Kupec potrebuje le \$2500.00. Cena \$4500.00. Nadalje imamo na prodaj saloon in 4 sobe odzadej; 10 sob v gornjem nastropju, električna in gas, zidnica, garage, keglisce. Mesečno nosi \$90.00. Kupec potrebuje \$5200.00 gotovine. Cena \$6500.00.

MLADICH & VERDERBAR,

1334 West 18th Street,

Chicago, Ill.

BENJ. EICHHOLZER

FOREST CITY, PA.

Se priporoča vsem Slovencem v Forest City in okolici pri nakupovanju razne železnine in kuhinjskega pohištva. Imamo največjo zalogo razne železnine, kuhinjskega pohištva in raznovrstnega orodja. Ker naročamo blago v veliki množini, zato smo tudi v stanu nuditi občinstvu najnižje cene pri našem blagu. Zato, kadar potrebujete razne železnine, kuhinjskega pohištva in drugih raznih stvari, pridite in izberite si tako blago v naši trgovini, kjer se lahko pomenite v vašem lastnem materinskem jeziku, z našim Mr. Joseph Kamen-om, kateri bo vam postregel po svoji najboljši moči.

BENJ. EICHHOLZER

Trgovina razne železnine in pohištva

527 Main Street,

Forest City, Pa.

Prepričajte se!

Da mi resnično izdelujemo najkrasnejše ženitovniške slike.

Da imamo na razpolago za slikanje najlepše pozicije. Da izdelujemo vsa dela točno in po najzmernejših cenah.

Vsem se priporočam.

Němėcėk
FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

Phone: Canal 2534.

EDINOST

VELIKONOČNA PRILOGA.

VELIKONOČNA.

Simon Gregorčič.

Stoletja je trpel veliki trpin
In težki ga žulil je jarem;
Kedaj pač izteče mu čas bolečin,
Bo večno li trpel po starem?

Evropi bil živ, nerazrušen je zid,
Ki divje odbil je barbarstvo,
Stal (sebi v pogubo, sovražniku v
prid)
Omiki je, svobodi v varstvo.

Od vekov človeštvu dobronik je bil,
In zdaj je še svetu dobronik;
A svet mu za to le nasprotnik je bil,
In še mu zaklet je nasprotnik.

On dober in blag je, krotak in miran,
Čemu pač ta srd nad orjakom?
Prevelik je, torej je tujcem strašan,
Bogat je, roj tujcev pa — lakom!

Zato pa je sklenil sovražni njih svet:
"Raz zemljo orjaka zatrimo,
Da mine nas groza in večni trepet,
Da svet si njegov razdelimo!"

Zerušili vso moč so, ves divji svoj
gnev,
In trli junaka krvavo,
In njemu, ki venec zasluži kraljev,
Nabili so trnjev na glavō.

Zadali so tisoč morilnih mu ran,
Pač moral bo izkrevaveti!
A krepek, a silen je ta velikan
In hitro jim neče umreti.

Še živega torej pod črno zemljo
Zagrebejo z roko sovražno,
S pečatom in kamnom gomilo zapro,
In s četo obdajo jo stražno.

Zdaj dih jim je prost in lahko jim
srce,
Zdaj bati ne bode se treba;
Zdaj četa, pfi grobu veselo sede,
Za zemlje pokopanca žreba . . .

A groza pogrebem! Čuj, silen po-
tres!
Odpirajo davni se grobi, —
Razdrli velikan naš mrtvaško je vez,
In dviga se v jasni svetlobi.

Kdo on je, ki vstaja čez veke na dan?
Kdo ta je junak velikanski?
Poglejte v obraz mu, obraz vam je
znan:
To narod je, — narod slovanski!

Kalvarijo svojo naš rod je imel
In dneve prebridke trpljenja,
A zdaj mu rešitve je zor zažarel,
Napočil mu dan je vstajenja!

Da, vstaja, resnično, mogočen, častit,
Uničil naklepe je črne;
Grozi naj, hrumi naj sovražnik srdit,
Slovan se mu v grob več ne vrne!

On, kateri ga vzbudil iz grobnih je
tmin,
Za dela ga slavna je vzbudil,
In svet se svetlobi njegovih vrlin
In delom velikim bo čudil.

Kalvarijo svojo naš rod je imel,
Zdaj rešnje raduje se zore;
A dan še slavnejši mu bode prišel:
Dan oljske prišel mu bo gore.

Kot z oljske se gore je vzdignil Go-
spod
V nadzemlske jasne višave,
Povzdigniti mora se krepki naš rod
V višave moči in pa slave!

Mi, bratje, pa z delom pripravljajmo
zdaj
To silno slovansko mogočnost,
In z duhom proroškim nazdravljaj-
mo zdaj:
Na slavno slovansko bodočnost!

VELIKONOČNA NEDELJA.

Za "Edinost" spisal F. Ksaver
Meško.

Čez svet zvonijo velikonočni zvonovi.

Oznajajo zmago Gospodovo, ki je premagal smrt in pekel. "Potrta je smrt v zmagi. Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?" (1. Kor. 15, 55.)

Znanijo srečo in velikonočno veselje vsemu svetu: "Kakor je vstal Kristus, boste vstali tudi vi! Zakaj če se oznanjuje, da je Kristus od mrtvih vstal, kako, pravijo nekateri med vami, da vstajenja od mrtvih ni." (1. Kor. 15, 12.)

Komu pa zvone velikonočni zvonovi?

Njim, ki še počivajo v grobovih, njim, ki v postnem času, v času milosti in zveličanja niso vstali iz grobov svojih grehov, iz smrtnega spanja svojih grešnih navad?

Tem kličejo z glasom večnosti, z glasom od mrtvih vstalega Sodnika: "Vzbudite se vsi, ki spite! Vstani!"

* * *

Vstani, ti deklica, ki je tvoja duša mrtva, zakopana v grob grešnega znanja! Glej, kako od velikonočne radosti sijajo lica tvojim tovarišicam, ki imajo čisto vest, mirno srce! — Ali boš med vsemi živimi edina ti žalostna? med vsemi srečnimi, edina ti trpeča? — med vsemi živimi edina ti mrtva? — Saj se spominjaš iz sv. pisma hčerke Jajrove? (Mat. 9, 18-26.)

Oče Jajr, načelnik shodnice, nekaj naš cerkven ključar, je prišel k Gospodu in je pokleknil predenj rekoč: "Gospod, moja hči je prav kar umrla; toda pridi položi svojo roko nanjo in oživila bo." — In Jezus je vstal in šel z njim, on in njegovi učenci.

Ko je prišel v hišo načelnikovo,

ter videl piskače in šumno množico, je rekel: "Odstopite, zakaj deklica ni mrtva, ampak spi." — In posmehovali so se mu. Ko je bila množica izgnana, je šel noter ter je deklico prijel za roko in deklica je vstala." —

Glej, ta deklica si morebiti ti! — Mrtva si in vendar nisi mrtva. Mrtva si, ker nočeš vstati od svojega grešnega spanja. In vendar nisi mrtva za večnost. —

Dokler ti Bog še da življenje, čaka nate, da vstaneš. Ali se boš upala vstavljati Bogu in njegovi milosti?

In glej, kakor je prosil Jajr za svojo hčer, tako molijo tudi za te in za tvoje vstajenje iz smrtnega spanja stariši, bratje, sestre, prijatelji. In moli za te mati sv. cerkev, ki moli za vse svoje, smrtno spanje snivajoče otroke, za vse grešnike.

In isti Gospod Jezus, ki je obudil hčerko Jajrovo, od mrtvih vstali tvoj Zveličar, ki je trpel in bil na križ pribit tudi zavoljo tebe, ponuja tudi tebi svojo roko, da te dvigne iz smrtnega spanja, govori tudi tebi, poln usmiljenja, sočutja in ljubezni: "Deklica vstani!"

* * *

In ti mladenič, ti fant! — Glej, telesno si zdrav, — kak dar božji! — Ponosen, krepak si, in čil, da te je veselje pogledati. Ali tvoja duša je morebiti čisto drugačna, v grobu, mrtva, razjedena po gnjilobi grehov, ki se jih v sv. postnem času nisi očistil. In vendar je klical apostol tudi tebi: "Glej, zdaj je čas milosti, glej, zdaj je dan zveličanja." (2. Kor. 6, 3.)

Pa boš ostal v grobu, prijatelj moj? — Kako se vjema to s tvojim ponosom, s tvojo močjo, s tvojo ki-

pečo telesno mladostjo? — In kako s tvojo vestjo in večnostjo, ki bo prišla prej ali slej tudi za te? — Sedanja mladost in čilost te ne bosta obranila ne večnosti, ne ostre odgovornosti za tvoja dela. — Za to, mladenič, vstani tudi ti! — Spomni se tistega mladeniča v Najmu na Galilejskem, ki ga je Gospod obudil iz smrtnega spanja.

Nekoč je šel, pravi sv. evangelj, (Luk. 7, 11-16) — Jezus v mesto, ki mu je bilo ime Najm, — kake tri ure od Nazareta. — In šli so z njim njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa približal mestnim vratom, glej, so nesli vun mrliča, edinega sina njegove matere in ta je bila vdova in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. — Ko jo je Gospod videl, se mu je v srce zasmilila in rekel ji je: "Ne jokaj!" In pristopil je in se je dotaknil nosilnice, nosači pa so obstali; in rekel je: "Mladenič, rečem ti, vstani!" — In sedel je, ki je bil mrtev in začel govoriti. In dal ga je njegovi materi. Vse pa je strah obšel in hvalili so Boga, rekoč: "Velik prerok je med nami vstal in Bog je obiskal svoje ljudstvo."

Kaj misliš, jeli je Gospod šel takrat le tako slučajno v Najm? — Ali se ti ne zdi, da je šel prav z namenom, da tega mladeniča obudi? Veruj mi, tako hodi Gospod tudi za teboj, hodi dan za dnevom, uro za uro, dokler ti še da življenje, čas za spreobrnjenje.

Morda žaluje za teboj, o slovenski fant, tvoja mati, kakor je žalovala za tem mladeničem v Najmu njegova mati, zapuščena vdova? Vidi, da hodiš po krivih potih, da zanemaraš sv. zakramente celo v velikonočnem času. Kaka žalost je zanj, ki bo dajala nekoč pred Bogom oster

odgovor za te! Pa boš li ti proti svoji lastni materi, ki te je rodila, te v solzah in trpljenju vzgojila, manj usmiljen, bolj trdosrčen, nego je bil Gospod nasproti tisti materi v Najmu, ki se "mu je v srce smilila?" Kakšen sin pa bi bil? — In če ne žaluje druga mati, žaluje po tebi mati sv. cerkev. Boš li pustil, da te bodo njeni vzdih, njena žalost nekoč tožili pred večnim sodnikom? — Ne, ne! — Prijatelj mladi, poslušaj glas Jezusa, tvojega najboljšega prijatelja, tvojega Boga, Odršenika in Sodnika, ki ti kliče: "Mladenič, rečem ti, vstani." — Vstani, spovej se čisto in odkritosrečno svojih grehov! — Vsak spovednik te bo sprejel ljubeznivo, kakor dobri pastir izgubljenega ovca. — In videl boš, tudi ti boš govoril po tem vstajenju čisto drugače, kakor sedaj. — In tudi ti boš hvalil Boga, ki te je obiskal s tako obilno milostjo.

Mladenič, vstani! — In tudi tebi bodo velikonočni zvonovi zvonili in peli tvojo srečo, svoj blagoslov. In velikonočni mir, mir Gospodov, ki ga svet ne more dati, se bo naselil v tvoje sedaj bolno, nemirno srce.

* * *

In ti mož, že bolj v letih. — Morda si enak Lazarju, ki je bil že štiri dni v grobu. — Morda si že dolgo v grehah, — opuščal si morda že leta in leta velikonočno spoved in sv. obhajilo, tako da bi tudi tebi smeli nekako reči, v duhovnem pomenu seveda, kar je rekla Marta, sestra Lazarjeva Gospodu, ko je ob grobu Lazarjevem zapovedal: "Odvalite kamen!" — "Gospod, že razširja duh." (Jan. 11.)

In kaj je rekel Gospod? — Ali ga je potem pustil v grobu? — Ne! —

"Ali ti nisem rekel, da boš videla slavo božjo, ako boš verovala?" — In ko je to izrekel, je z močnim glasom zaklical: "Lazar, pridi vun!"

In Lazar je prišel vun in je bil živ in zdrav.

Glej, prijatelj moj, tako kliče tudi tebe Gospod iz groba grehov. "Prijatelj, pridi vun." — Nič za to, če si bil v grobu grehov in grešnih navad že deset let ali še več. — Kako je rekel ljubljanski misijonar, starček Heidrich, mož svetega življenja in velik poznavalec duš, spovedencu, ki se je skesano obtožil: "Že deset let nisem bil pri sv. spovedi." — Kaj je to? — to še dvajset let ni.

Nič za to, prijatelj moj, kako dolgo si bil v grobu grehov. — Moč božja in milost božja zmaga lahko vsako še tako hudo smrt. — Le sodelovati moraš. — Glej, zdaj te Gospod kliče: "Pridi vun." — Vstani torej iz groba kakor Lazar, vstani v življenje, ožarjeno s živo vero, posvečeno z ljubeznijo in s hvaležnostjo do Gospoda Jezusa, tako dobrega in usmiljenega z nami ubogimi grešniki. — In glej, zvonili bodo tudi tebi in tebi še prav posebno, ker si bil dolgo mrtev, velikonočni zvonovi svoj kipeči, zmagoslavni a-leluja ...

Toda eno bo potem potrebno: ne nazaj v grob, nazaj v greh. — Ne, — Kvišku! Više! K nebesom! K Bogu! —

* * *

Bratje, sestre, če ste vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer Kristus sedi na desnici božji. Kar je zgoraj, po tem hrepenite, ne po tem, kar je na zemlji." (Kološ. 3, 12.)

Ko smo še pirhe sekali.

K

Ej, lepo je bilo takrat, lepo, ko smo bili še mladi, otroci, in pirhe sekali!

O kako smo se otroci veselili lepih velikonočnih praznikov. Tedne naprej smo se že pripravljali na te dni. In kako bi se ne. Koliko lepih uric so nam ti prazniki prinesli!

* * *

Najprej je bila slovesna Cvetna nedelja s svojo običajno "butaro" ali žegnom.

Vaški fantje smo se kosali med seboj, kdo bo imel največjo in najtežjo. Že tedne preje smo stikali po gozdu in iskali leskovih mladik in sicer kolikor največjih mogoče. Mati so preskrbeli pisanih trakov, ali "pankelecev", da je bila butara toliko lepša. Tudi veliko pomaranč in jabolk je moralo biti v butari. Oče so imeli celo soboto večer dovolj dela, da so jo povezali.

In ko je slednjič prišlo jutro Cvetne nedelje, nesli smo to butaro proti cerkvi. Ako je bila velika, kako ponosno smo stopali ž njo. Težka je bila, težka! Ali kaj za to? Je pa največja! Ta misel je tolažila slabotnega nosilca, da si je brisal pot s čela in hitel hrabro dalje proti cerkvi. Saj ko bi mu mati drugače ukazali, kaj tako težkega nešti, saj ne bi.

Na župnijskem vrtu prav tik seči, tam kjer so Brezovčani po bližnjici hodili v cerkev, je pa rasel velik grm "zbodičevja", drevesca, ki ima boedeče perje. Tega smo se pa otroci najbolj bali. Brezovčanje in tudi Kamničanje so se oborožili pred vsem za ta dan s tem zelenjem in se vstopili pred cerkvena vrata, koher je šla procesija ven okrog cerkve, kjer smo morali tudi mi "otroci" mimo. Ker so sta šla gospod župnik in

gospod kaplan bolj zadaj tako smo bili ubogi otroci vedno popolnoma prepuščeni na milost in nemilost temu brezovškemu in kamniškemu, ali recimo raje župnijskemu bodičevju. Čef! Čef! Čef! je padalo zdaj od leve in zdaj od desne po našem mlademu licu in vsaka bodica peresa na vejici "bodičevja" je zaščemela na licu, kakor ogenj.

"O, ko bi bil vendar enkrat tudi jaz velik!" sem si mislil pri tej priliki jaz in gotovo tudi vsakdo, kar nas je bila otrok v procesiji. "Ko bom jaz odrasel in bom tudi jaz fant, bom pa tudi jaz druge birmal!" Mala tolažba, vendar tolažba je pa le bila.

In kakor smo misli mi, ki smo bili takrat v tej nesrečni starosti, tako so mislili pred nami vsi, ki so bili sedaj veliki, in tako najbrže mislijo še danes vsi, ki so za nami prišli, pa grede na cvetno nedeljo za procesijo okrog cerkve, pa jo dobe z zbodičevjem.

* * *

Takoj drugi dan po cvetni nedelji se je pa začelo pripravljanje, da bomo šli "Bohka strašiti", novo veselje in nova zabava za otročaje cele župnije. Kdor je imel dobrega očeta ali kakega dobrega starejšega brata, ali ako so bili doma malo premožnejši, da so mogli kupiti kako lepo ragljo, je že bilo! Zlasti bogatejši so se pripravljali, da bodo nesli seboj v cerkev kolikor največjo mogoče "ragljo" ali "ropotavko" ali "črdravko." Srednje vretence je bilo lepo nazobčano, da so "šprikle" lepo padale in da so bile kolikor najbolj mogoče glasne. Tudi se je šlo za to, koliko teh šprikelj bo imela. Revnejši smo bili seveda zadovoljni, ako smo se mogli oborožiti s ka-

kim "klepetcem." Tega narediti ni bilo ravno tako težko.

O, kako smo potem težko čakali srede popoldne. Ob treh so se navadno začele molitve. Vedeli smo, mati so nam to povedali, da bodo molitve trajale celo uro. Seveda otroci smo bili pa vsak s svojim orožjem pred cerkvijo že pred tremi. In ko je odzvonilo, šli smo v cerkev. Za ta dan smo imeli pa zopet v cerkvi posebni privilegij, predpravo, katere potem zopet celo leto nismo imeli, namreč to, da smo smeli na kor in na stopnice na kor smo se smeli posesti. Zlasti oni, ki so imeli ragljo so si iskali celo uro primerne prostora, kjer se bo dali najbolj vrteti ragljo in sicer tako, da se bo lahko pokleknilo na šprikle, da bodo bolj ropotale.

Oh te molitve, kako so bile dolge! Kako smo šli sveče, koliko jih je že ugasnjenih. Kako smo si s prsti drug drugemu kazali, koliko jih je še. V tem času čakanja seveda, je pa sedaj padel kje kak klepetec komu na tla, ta ali oni je nekoliko poskusil, kako bo raglja udarila, tako da se je gospod učitelj izpred oltarja naprej in naprej nazaj oziral in nam žugal, da naj damo mir. Pa, otroci. Kaj smo bili mi krivi, če je pa tako prijetno "bohka" strašiti?

Slednjič so bile vse sveče na svečniku pogašene in cerkovnik je začel ugasovati sveče na oltarju. Takrat pa na delo. Po stopnicah na kor je imela vsaka stopnica najmanj po enega "muzikanta", ki je držal za ročaj svoje raglje, na koro po klopih so stali nekateri s klepetci, drugi z ročnimi malimi ragljamci in čakali, da bodo gospod župnik udarili s palico po tleh pred oltarjem, v znamenje: Zdaj pa le!

In res, slednjič se konča molitev! Za trenutek je vse tiho po cerkvi, kakor v poletni vročini pred nevihto, kakor na vojski pred odločilno bitko. Aha, zdaj le bo! Mlada srčka v prsih po cerkvi so bila burno. Kaj pa da, to ni vsaki dan! "Bohka se straši" samo enkrat na leto po tri dni, pa še takrat prav na kratko. Komu bi srce ne plalo razburjanja v junaških prsih?

V tem se sklonijo gospod župnik in priimejo za palico, ki je ležala pred oltarjem.

"Tlesk! Tlesk! Tlesk!" je djala. Zaropotalo je po cerkvi, kakor bi se svet podiral. Tromba jerihonska ni tako ropotala, kakor je takrat ropotalo v cerkvi. O to je bilo veselje! To je bil užitek!

* * *

To zabavo smo imeli potem še veliki četrtek in veliki petek.

* * *

Toda velika sobota! Hm! Zopet novo veselje!

Pred vsem zjutraj blagoslov ognja. Kdo bo najprej prinesel domov sveti ogenj? Kar nas je bilo iz farne vasi doma, za nas ni bilo toliko težava. Zgrabili smo pač kako oglje v kako črepinico in tekli domov. Drugi, ki so bili od daleč, so si morali pa pomagati na kak drugi način. Mali ogenj nesti kake pol ure daleč, ne da bi ugasnil, ni bila malenkost. Pomagali so si z gobami.

* * *

Pa ogenj nositi domov, še ni bilo tako velika zabava. Glavno je bilo potem doma.

Velika sobota! Hm, koliko dobrega se je videlo takrat doma! Češar celo leto ni bilo, to je bilo ta dan. Saj popoldne je moral biti že "žegen" gotov, ko so dekleta na-

stopila s svojo službo in ga odnesle v cerkev.

"Žegen!" da "žegen", koliko lepih spominov zbujajo ta beseda! Velikanski kolač, katerega so mati namazali, hm kako je dišal, ko se je pekel. Pa za večjega se nismo ravno toliko zmenili, kajti vedeli smo, da z velikem ne bo nič, dokler jutri zjutraj ne bomo prišli od vstajenja. Toda kolački, ti, ti, ti so nas motili in nam take sline cedili celo dopoldne, da že skoraj ni bilo mogoče prestajati! Kolikrat smo bili ta dan v kuhinji! Če so nas druge dni mati priganjale, da bi jim prinesli kaj drv v peč, kolikrat je bilo treba reči predno se je kdo hotel zginiti in postreči materi. Danes, na veliko soboto, ko so kolački v peči tako lepo rumeneli in razširjali po celi hiši tako prijetno sladkarožičev-meden-orehov vonj tega ni bilo treba! Nasprotno kolikrat so nas morali še ven zapoditi!

"Tak, pojdi te mi izpod nog! Kako ste danes sitni!" so rekli mati pa so nam pokazali burkije. Oh, pa so nam tako krivico mati naredili s tem. Saj ni res, da bi bili mi sitni. Kolački v peči so bili sitni, da so nas v nos dregali, da ni bilo mogoče skušnjav premagovati, da smo morali gledati, kako so počasi, prepočasi rumeneli.

In pa pirhi! Da, to, to! Pirhi! Kako pridno smo shranjevali za te dneve že mesece kake "krajcarčke" ako smo bili tako srečni, da smo kje kakega dobili. Kako smo jih šteli, koliko jaje so mati pobarvali, da smo izračunali na koliko lahko računamo, da bo naših.

Popoldne pa k botru. Kdo se je celo leto zmenil za birmanske ali krstne botre. Saj smo komaj vede-

li, kdo je naš birmanski ali krstni boter. Toda veliko soboto, o, takrat smo pa prav dobro vedeli in tudi priznali smo vse časti in vso veljavo tem svojim botrom in botricam. Navada je bila namreč, da sta morala oba boter in botra in sicer birmanski in krstni dati "pirhe" svojemu varovancu. Zato ko smo doma končali svoje "prežanje" pred kuhinjo, in ko je kak kosček sladkih povtic prišel slednjič le vendar po naše mlade sladkosnede zobe, pa k botrom!

Tu smo pa dobili navadno kak lep kolaček, nekoliko pirhov in morča, še kak krajcarček. Zopet novo otroško veselje, da smo leteli domov, kakor bi nas veter nesel materi pokazat botrčkove ali botrčkine pirhe.

Vendar vse to je bila pa še samo priprava na pravo velikonočno veselje, ki se je začelo v nedeljo, na Veliko nedeljo na vse zgodaj zjutraj.

Nekako ob dveh zjutraj se je nenkrat stresla hiša. Bumf! je reklo tam za cerkvijo. In še enkrat Bumf! Bom! Bom! Bom! se je oglasil slovesno veliki zvon pri svetem Vidu in zazvonil tako slovesno, tako veličastno, kakor nikdar prej cel leto. Takoj nato so se pa umešali v to slovesno zvonjenje. Še drugi trije s svojim tingelentin tin ton, tin ton, bom, bom, tingel gel den tin, kakor je pač znal samo "ta stari Žurga" pritrkovati.

Vsako leto so nas oče takoj vse sklicali v hišo, da smo morali vstati in da smo molili sveti rožni venec in pozdravili od smrti vstalega Zvečarja z molitvijo. Slovesna je bila ta molitev! Še zdaj me pretrese, ko se je samo spomnim. Nekaj veličastnega! In oče so pa to jutro tudi molili tako slovesno, da se nam je zdelo, kakor bi bili pridigali ali peli. Vzeli so za celo terco višji

glas, kakor po navadi in so pri vsaki skrivnosti z glasom za celo kvinto padli, da se je res čulo kakor bi peli. Po rožnem vencu seveda, ni bilo več pravega spanja, kajti o petih je bilo treba že v cerkev. Takoj smo se začeli opravljati v svoja večinoma nova oblačila in se umivati in česati, kajti danes, kdo bi ne bil rad tudi v obleki prazničen?

In procesija! Velikonočna procesija! O, kako nekaj veličastnega je bila! Spomladno jutro, ravno kar prebujena narava... vse zeleno... ptički žvrgoleli... vmes pa streljanje iz možnarjev, pritrkovanje zvonov, petje krasnih, nebeško lepih velikonočnih starih pesmi... O krasni spomini! Če bo v nebesih tako lepo, kakor je bilo takrat lepo v teh lepih bajnih otroških letih, pa bo prijetno...

Ko smo prišli po prvi svetj maši domov se je pa začela gostija. Najprej smo dobili vsak kosček blago-

slovljenega pirha potem vsak kosček blagoslovljenega mesa, hrena in kos kolača. O, to je bila gostija! Pa kako je to vse teknilo! Kako je bilo vse okusno! Nobena kraljevska pojedina bi se ne dala primerjati s tem priprostim, vendar tako slavnostnim zajutrekom!

Potem pa ven na vas pirhe sekati.

Pred hišo me je že čakal sosedov Jožek, s katerim sva bila najbolj prijatelj, da mi je pokazal hitro koliko prihov ima in koliko pomaranč, posebno pa koliko je kaj napolnil svojo blagajno za ta slavnostni dan.

"Ti, Nace, za kolikrat boš dal?" me je navadno vprašal.

"Za dvakrat, pa nič meriti!"

"O, tega pe že ne! Za trikrat meriti ali za petkrat nič meriti!"

"Pa daj ti meni! Jaz grem pa za trikrat in nič meriti!"

"Pa pojdi!"

del mimo. "Sek!" drugič, zopet nič. Krajcar je šel mimo! "Sek!" in zadela ga je. Pa premalo. Krajcar je padel ven na tla.

"Moj je!" in pobral sem slovesno in junaško prvi krajcar in ga spravil v žep bolj vesel, kakor ko je Rockefeller spravil v svoj žep svoj prvi milijon.

Malo kislo se je držal Jožek, vendar kaj je hotel. Igra je igra. "Zdaj daj pa ti meni", je zahteval. In moral sem mu dati. Pravica!

In tako je šlo potem celi dan.

Da, tako lepo je bilo enkrat, ko smo bili še mladi, ko smo še pirhe sekali.

Sedaj pa...?

Leta so prešla. Razmere so se spremenile... Mi smo se spremenili in od lepih dni blažene mladosti so pa ostali samo še... spomini!

Vrnila se je vesela pomlad.

Fr. Blanko.

Pomladansko solnce je toplo sijalo in trgalo vezi, v katere je starka zima oklenila zemljo. Sneg je bolj in bolj izginjal. Veselo je potečel poskakoval in podil svoje histre valčke v daljne kraje. Tu in tam so na prisojnih krajih že beli zvončki in rumene trobentice oznanjevali veselo pomlad, da, celo kakšna sramežljiva vijolica je širila izpod grma svoj sladki vonj. Ptčki so veselo prepevali svoje ženitovanske pesmi in spletali svoja gnezda. Vsa narava je dihalo novo, krepko življenje. Bilo je velikonočno soboto popoldne. Ravno se je solnčni žarek prikradel skozi široko odprta vrata kmetiške hiše v prijazni vasi in pokukal celo v mračno kuhinjo, ter obiskal krepko osemindvajset letno dekle. Bila je to Anica Zarnik. Od zgodnje mladosti že je služila pri hiši za dekle, a od smrtnega dne prerano umrle svoje prijateljice in soproge mladega, a bogatega posestnika Janeza Podbregarja, je vodila njegovo gospodinjstvo v veliko skrbjo in razumnostjo. Pripravljala je ravno večerjo za družino.

Bilo je sicer za večerjo še prezgodaj, a danes na velikonočno soboto jo je pripravila uro poprej, ker jo je čakala še dolga pot. Njen drugače tako vesel in šaljiv obraz je bil mračen in tu pa tam se iztrgal globok vzdih iz njenih prs in solza je zdrknila po licih na tla. Anica je hotela danes zapustiti to posestvo in odti v širni svet.

Žalostna tišina je vladala v mračnem prostoru. Kar je bilo pri posestvu poslov, so vsi šli v bližnjo farno cerkev na procesijo. Le mladi kmet, ki vsled njenega odhoda ni mogel od doma, je sedel na klopi pod staro hruško s svojim osirotečim sinkom na kolenu in v težke misli zatopljen brskal po koledarju.

Zunaj na visokem podstrešju velikega hleva so se pojali in prepirali vrabci in ščinkovci in se veselili lepega pomladanskega dne. A ko je veselo ščebetanje prodrlo celo v mračno kuhinjo, segla si je Anica nehote k očem in si jih je brisala — najbrž ji je nagajal nagajivi dim, da so ji solzele.

Naenkrat se prestrašeno zgane in posluša, odkod prihaja šum, a hitro se pomiri. Ropot je prihajal iz sobice poleg konjskega hleva, kjer je tudi hlapec spravljal svoje stvari, zakaj tudi on je moral danes nehote zapustiti kmetij.

Bil je to neotesan in pokvarjen fant, kateremu je bil baže mestni tlak prevroč. Gospodar ga je vzel v službo le, ker mu je jeseni primanjkovalo poslov. Bil je to suhljat in izpit fant prepojen s socijalističnimi nauki, katerih se je nalezal v mestni tovarni. Na kmetijo je prišel pred dobrim pol letom. S početka je zatajeval svoje strasti, gospodarju pa kljub svoji delavnosti ni vgaljal, ker

se je ogibal cerkve, kakor vrag križa. Kmalu pa ni več mogel skrivati svoje notranjosti, ki je ob gotovih prilikah vdarila z vso silo na dan. Tudi je gospodar opazil, da ima fant nekoliko predolge prste.

Pa z vsem tem bi bil še potrpeč, posebno sedaj, ko se je približevalo težko delo na polju. Danes ga je pa zasačil, kako je njegovo krotko, brejno kobilu, katero je imel najrajši, zverinsko pretepal in jo z nogo brcal, ker mu je vsled njegove lastne nerodnosti nekoliko stopila na nogo. Ko gospodar vidi, kaj dela hlapec, pograbi ga tolika jeza, da pri-skoči, pograbi fanta za prsi in ga trese, kakor prazno vrečo. Ko pa hlapec v divji jezi stegne roko po bližnjih vilah, da bi se nad gospodarjem zmaščeval, trešči ga ta v zid, da pod njim obleži. Gospodar še zagrm nad njim, da naj se še ta trenutek pobere od hiše in odide. Hlapec se grdo preklinja vaje pobere in potuhnjeno gre v svojo sobo, da vzame svoja šila in kopita, ter odide po svetu. A pogled, s katerim je spremljal svojega gospodarja, dokler ni izginil za vratmi, ni obetal nič dobrega. Bil je kakor pogled v precep vjete strupene kače.

Tudi tega, da je Anica sklenila zapustiti to službo in hišo, ni bil najmanjši vzrok vsiljivi hlapec. Akoravno mu je sleherni dan očitno pokazala, da ga ne mara, da, da se ji gnjusi, vendar jo je dan za dnevom zasledoval in jo nadlegoval s svojo ljubeznijo. Da se temu in raznemu obrekovalnemu govorjenju umakne, sklenila je zapustiti to hišo, čeravno je storila ta sklep zaradi gospodarjeve triletnega sinčka s krvavečim srcem.

S povešenimi očmi in trepetajočim srcem je stopila pred enim mesecem pred gospodarja in mu naznanila svoj sklep. Ravno ko je stala pred njim, se je solnce kakor nalašč poigravalo z njenimi zlatimi lasmi, tako da je bila od solnca ožarjena še veliko lepši, kakor drugače. Ko je gospodar slišal njeno odpoved, je prebledel, vendar pa ni rekel nobene besede. Tiho je sedel in nekako zamišljeno-otožno gledal skozi zaprto okno. Anica je odšla iz sobe.

Dolgo potem je še tako sedel in premišljeval, kaj mu je storiti. Sedaj se le, ko mu je dekla odpovedala službo, se je spomnil, da je udovec in da se bo treba v drugič oženiti. Pred duhom so se mu vrstile razne bogate dekleta. Tudi Anico je videl lepo ožarjeno od solnca, a kaj, ta je sirota, ki ima sicer pridne roke in zvesto srce. — pa prazen žep. To pa nikakor ni prijalo njegovemu praktičnemu srcu, kateremu je bolj ugajal žvenket denarja, kakor besede polne ljubezni. Dopoldne je bila pri njem na obisku bolj daljna, pa petična soročnica, ki bi ga gotovo rada vzela. Res, da je nekoliko po-

starna, a denar je denar. Sklenil jo je ob priliki vprašati, kaj da ona misli.

Toda Aničina od solnca ožarjena podoba mu ne gre izpred oči. Stopil bi k njej in jo vprašal, pa kaj — nima denarja. Sedaj pa gre. To je sicer prav, a kaj bo z njegovim sinčkom, ki jo ljubi, kakor da bi bila njegova prava mati, pa tudi ona skrbi zanj s pravo materinsko ljubeznijo? — E, kaj! otroče je še mlado, se bo že še privadilo na drugo, — samo če ga bo tako ljubila, — oglasi se mu srce.

Deček, vaje itj zgodaj zpat, začel se je cemeriti, drgniti zaspane oči in klicati Anico. Takoj pristopi Anica oblečena že v praznično obleko, pripravljena na odhod. Molče vzame dete v naročje, da mu jesti in gane v sobo spat. Janez Podbregar vstane in gre v hlev.

Kmalu je bilo v sobi vse tiho. V prastari zibelki, v kateri je nekdanj ležal že njegov praoče, je spančkal prihodnji gospodar nedaleč od mo-gočne peči, v kateri je vsled nestalnega vremena še vedno gorel mogočen ogenj.

Anica je stala še nekaj časa ob zibelki in žalostno gledala mirno spavajoče dete. Bolest ji je razjedala srce. Ostalo bo pač kosček srca tukaj —

"Anno Domini 1774. Bog te obvari!" Tako je bilo zapisano z okornimi črkami na zibelki otroku nad glavo.

Pobožno sklene od dela žuljevi roki in iz dna srca ji privre ista prošnja: "Bog te obvari!" in se solznih oči obrne proč. Storila je svojo dolžnost. Sedaj se hoče še posloviti o gospodarja in obiskati grob svojih starišev — potem pa v daljni svet.

Malo, z nizkim zidom obdano pokopališče je ležalo na koncu vasi le nekoliko korakov od podbregarjeve kmetije, tam kjer se je sačenal gozd. Par vitkih jelk in belih brez je krasilo zeleni griček, kjer so med drugimi spali tudi Aničini stariši večno spanje. Tam je klečala zamišljena v svojo bol precej časa. Pred oči ji stopi srečna mladost, ki jo je preživela v domači hiši na strani svojih starišev, dokler ji niso nenadoma pomrli. Potem jo je vzel stari Podbregar v službo. V duhu se ji ponavljajo trenutki, ko se je mlada Podbregarca, njena zvesta prijateljica, poslavljala s tega sveta. Bila je modra, pobožna in krepka žena. Nekega dne jo je na polju premočil mrzel dež. A kakor je bila zdrava se ni menila zato. Drugi dan je ob ležala in ni vstala več. Še zdaj so ji donele po ušesih besede, s katerimi jo je prosila, da naj bo njenemu dveletnemu sinčku njena zvesta namestnica, dokler ji bo mogoče. Ona sama, rekla je, bo zrla iz nebes iz na njiju in ju blagoslavljal. Ona ji je vse trdno obljubila. A se

daj — od danes naprej ji bo to nemogoče. Gorke solze jo oblijejo. Dolgo se bori sama s seboj. Ubavno zvonjenje zvonov bližnje vaške cerkvice, ki so naznanjali, da pri-fari obhajajo s procesijo spomin Jezusovega vstajenja od smrti, jo je prebudila iz globoke zamišljenosti. Obrise si solze, zmoli še en "očenaš" za pokojne stariše, vstane in hoče oditi še na grob svoje bivše gospodinje, da se posloviti tudi od nje. A ko se obrne, zašibe se ji kolena. Izza bližnjega spomenika vstane hlapec Martin, kakor da bi iz tal vzrastel in pristopi k njej, predno se je dobro zavedla. Surovo jo pograbi za roko. Njegov divji obraz ni obetal nič dobrega. "Ura ločitve je prišla," pravi hripavo, "po-vej mi, ali hočeš biti moja, ali ne? — Ako ne, — — — potem —"

Tu se Anica, ki se je med tem o-junačila, vzravna, s plamtečimi očmi ga premeri od vrha do tal, pa mu še enkrat pove v obraz, da ga prezira, da se ji gnjusi. Med drugim ga tudi vpraša, če se mu zdi kot posebno junaštvo nadlegovati deklo ki nima zanj družega, kakor globoko zaničevanje. —

Pri teh besedah ga obide divja jeza in pobesnelo ljubosumje. Vrže ji v obraz najbolj grobe psovke, češ, da naj se nikar ne zanaša na kmeta tu doli. In ko vidi, kako dek-le od jeze zardi, tedaj se satansko nasmeje. Da bi še bolj zadostil svoji maščevanjaželjnosti, žepeta ji s peklenško škodoželjnostjo: "O, le nikar se ne zanašaj na tega kmeta tu doli. Nad njim sem se imenitno maščeval: tako da me bo pomnil še tri dni po smrti. Le malo počakaj, čez par trenutkov bo zaplapolal nad kmetovo hišo rdeči petelin, ki bo vničil njega in njegov izrodek. V tisti sobi, kjer mirno spi njegov mali, sem ravnokar dal skrivaj v vročo pečnico (kamor so devali postana jedila, da so se pogre-la), veliko steklenico bencina. Še malo trenutkov in steklenica s pe-čjo vred se mora razleteti in moje maščevanje je doseženo."

Pretrsljiv krik se razlega skozi s solncem obsejani večer. Z nadčloveško močjo se Anica iztrga iz Martinovih rok, sune ga v prsa, da se opoteče in pade čez bližnji grob, da pokaže pete visoko v zrak. Trenutek pozneje preskoči Anica niz-zek zid pokopališča in teče ko plaha srna proti Podbregarjevi hiši.

Gospodar Janez ravno stopi čez prag hleva in hoče v hišo, skoči prestrašen nazaj, ko vidi ko smrt ble-de deklo kakor noro drveti mimo sebe in skočiti v hišo.

"Proč, oče, smrt! Ne za meno!" mu zakliče mimoletne in že izgine v hišo. Hitro skoči tudi on za njo. — Moj Bog, kaj naj to pomeni! — Viči jo, kako izgine v malo sobico, kjer je spalo dete. Hitro za njo! Ko

vstopi, vidi ravno, kako je z vihra-vo naglico segla v pečnico, potegnila ven — nekako steklenico — ali kaj, in v naslednjem trenutku je že letela skozi odprto okno v bližnjo mlako, kjer se je s pokom potopila.

Celi čas je nemo gledal. Ni mogel razumeti, kaj naj pomeni ta od groze in strahu skaženi deklin obraz. Prijel jo je za roko in jo izpraševal, kaj da to pomeni, toda zvedel ni ničesar. Trepetaje je stala pri zibelki in težko diha je gledala na mirno spavajoče dete.

Naposled sklene trepetajoči roki kakor k molitvi. "Bog te obvari, ljubo dete!" ji šepetajo blede ustnice in olajšajoči potok solza se ji udere iz oči. Polagoma se zgrudi na koleni, oklene se malega v zibelki, skrije svoj obraz v vzglavje in britko zajoka. Deček jo prestrašeno pogleda, se nakremži, a takoj se nasmehne, oklene se z ročico njegove vratu in s zaspanim glasom pravi "mama".

Kakor bi ga s kolom udaril po glavi se zavrti Janez Podbregar in tiho omahuje iz sobe. Neka temna, grozna slutnja se mu ovije okoli srca, kakor strupena kača. "Bom že sam našel, česar mi ne povedo dekljica usta," mrmlja sam s seboj, vzame grablje in začne z njimi brodirati po plitvi mlaki. Ni brodil dolgo, že začuti, da vleče steklenico k sebi. Izvlekel jo je le polovico, ali dovolj, da je videl kako grozne nevarnosti je rešen. "Bencin. Pozor pred ognjem!" tako je bilo napisano na mokrem listku na steklenici.

"To je toraj steklenica, katero je Anica iz trgala iz vroče pečnice!" zagodrnja. — Groza je obšla moža. Kakor blisk žareča je stala pred njegovim duhom podoba njegovega edina. — Grozna slutnja! — Kako je prišla ta steklenica v pečnico? — Martin Novačnik?! — V njegovi sobici je stala ravno taka! — Hiti tje. Steklenice ni več. — Se je hotel maščevati? — Pa tako grozno? — Tako nečloveško! —

Podbregar se težko nasloni na podboje duri. "O, ta ne bo odšel brez kazni!" godrnjal je glasno.

"Kako je pa za to vedela Anica? — Je mar bila z njim domenjena? — To je nemogoče! Saj je brez premisleka zastavila svoje zdravje in življenje, samo da reši njegovo dete!"

Naenkrat skoči k vratom. Zdelo se mu je, da jih mora zapreti, zapa-hniti, da mu ne uide iz hiše nekaj, kar bi bilo nenadomestljivo.

A prišel je prepozno. Anice ni bilo več. Brez slovesa je odšla. Zastonj jo je iskal povsod; otrok je že mirno spal in pri njem je sedela kravja dekla, ki se je z ostalo družino že vrnila. Še enkrat pogleda nadpis na zibelki in se mu zdaj, kakor da bi duh božji čul nad detetom.

Skoči iz sobe ven in kakor ni bil

vajen hiteti in teči, ubral jo je po eesti, kar so ga nesle noge. Notranja slutnja mu je govorila, da je Anica odšla skozi gozd v bližnjo vas k svojim sorodnikom, da pri njih ostane, dokler ne najde primerne službe.

Preletel je pomladanskih dišav

napolnen gozd, hitel je po uvelem listju po bližnjici, da bi jo dohitel. Glej, tam na ovinku vidi temno obleko Anice.

"Anica!" zadoni iz zasoplih ust skozi tihi gozd. Dekle se ozre. Zadrženo gleda svojega gospodarja, ki teče kakor nor proti njej, začne

jo nervozno spraševati. Ko mu pa Anica mirno pove vse, kar se je zgodilo na pokopališču, nehote zadržne na koleno in zastoka: "Odpusti!" Zmedeno ga dekle pogleda in pravi: "Nimam kaj!" V tem se pa mož zave, burno skoči po koncu, objame dekleta in ji zašepeta: "Bodi moja

na veke!"

Predno mu je še kaj odgovorila, zadoni iz daljave zvon, ki je z milim glasom vabil ljudi na Marijin pozdrav. Na tla sta pokleknila zemeljska otroka in v goreči molitvi priporočala nebeški Materi svojo

mlado srečo. In ko je zvon utihnil, sta vstala in se roko v roki vračala na dom, ki je z veseljem sprejel svojo prihodnjo gospodinjico.

In okrog in okrog so cvetele vijolice, trobentice in zvončki, saj se je vrnila vesela pomlad.

Tam kjer vere ni.

Piše Andrej Tomec, slovenski premogar, Johnstown, Pa.

"Vera je nazadnjaštvo in mračnjaštvo!" — "Vera je humbug!" — "Vera je suženstvo." — "Vera zavira napredek in ljudsko blagostanje." — "Vera je nesreča za človeštvo." — "Vera je sramota za sedanjo prosvitljeno dobo!" — "Vera je vir vsega zla, vsega nereda!" — "Vera je kriva vsega gorja, katero tlači sedanje človeštvo." — Zato — "proč z njo! Preje ne bo na svetu sreče in miru!" — "Samo eno je potrebno: vničiti vero in svet bo rešen!" — "Duhovniki ljudstva poneumljujejo, drže jih v temi nevednosti in praznoverja." — "Oni so sovražniki svobode in vsakega napredka." — "Oni so sleparji, zmožni največjih hudobij." — "Ljudje so slabi samo radi tega, ker poslušajo duhovnike."

* * *

Tako in enako pišejo in uče protiverski in protikatoliški listi in črno opisujejo razmere tam, kjer so ljudje še verni in objedenem hvalijo ljudi in razmere tam, kjer se za vero in duhovnika več ne brigajo, ali pa imajo vero samo še za prazno formalnost, kakor je n. pr. v naši

stari domovini.

Ali ne čitamo v naših listih in v zasebnih pismih poročil, kako so zdaj ljudje tam versko brezbrizni in mlačni, da jih veliko več ne hodi v cerkev, da več ne poslušajo svojih duhovnikov in ne slede njihovem vodstvu, da naročajo in čitajo samo slabe liste, da vstopajo v brezverske organizacije, volijo protikatoliške kandidate?

In kako tukajšni protikatoliški listi, zlasti G. N. in Prosv. zdaj hvalijo narod doma, češ: kako se probuja! Kako se je začel "brihtati" in spregledovati! Kako postajajo ljudje vedno bolj napredni, pametni, zavedni in samostojni, ker več "farjev" ne poslušajo in jih ti več ne vodijo!

Človek bi pa pri tem od teh listov pričakoval, da bi ob enem tudi poročali, kako so radi tega sedaj ljudje v stari domovini tudi dobri, pošteti, pravični, zmerni, mirni, krotki, kako vlada med njimi ljubezen in mir in sloga, kako se manjšajo hudobije, kako so sedaj bolj zado-

voljni, kako se čutijo sedaj bolj srečne, kako blagostanje raste, kako posestva rastejo. Če so res toliko probujeni, če je res vse nesreče kriva samo vera in "farška komanda", dobro, sedaj jo je malo — kje so pa ti sadovi, katere ta obetana setev prinaša?

Ravno nasprotno je tam!

Ravno v isti sapi, ko hvalijo, kako se narod probuja, kako je napredni, kako meče od sebe božje in cerkvene zapovedi, kako se otresa vsakega duhovskega vodstva, pa tožijo o silni pokvarjenosti, o strahoviti podivjanosti tamošnjega ljudstva in sploh o žalostnih, prežalostnih razmerah, katere so zavladaled sedaj v stari domovini.

Ti listi toraj sami sebe bijejo po zobeh, kajti s tem priznavajo v svoji nedoslednosti, da je ravno to krivo, da so ljudje slabi, ker se ne menijo več za Boga in njegove zapovedi, ker so zavrgli vero in njene nauke in se udajajo vsem strastem in pregreham.

Po naukih protikatoliških listov,

da duhovniki ljudstvo napačno uče, ga zapeljujejo in pohujšujejo in da duhovniki slabe ljudi vzgajajo, bi morali biti tisti ljudje, ki duhovnikov ne poslušajo kakor angelci. Toda kdo pa zdaj dela v stari domovini ljudi slabe, po trditvi teh listov? Ljudje, pravite, duhovnikov več ne poslušajo. Kaj? Povejte?

Če vera dela ljudi slabe s tem, da jih uči, da mora biti človek pošten, pravičen, da mora ljubiti svojega bližnjega, da ne sme ubijati, ne preštevati, ne krasti, ne goljufati, ne lagati itd. in če nevera, ki nasprotno uči, dela ljudi dobre in da bodo ljudje takrat, ko ne bodo več vere imeli, tako dobri, da bo nastal nekak raj na svetu, zakaj pa potem vi, sovražniki vere, tožite kako so slabi, hudobni pokvarjeni in podivjani ljudje? Zakaj se zgražate nad njimi, saj vendar nimajo več vere, ki bi jih delala take? Če nevera oplemenjuje in boljša ljudi, potem bi morali biti sedaj dobri in vi bi jih morali kot take hvaliti a ne jih grajati in obsojati.

Nevero hvalite a njene sadove

grajate. Vero sovražite in uničujete, a njenih sadov si ne želite! Slabo, strupeno seme sejete, žeti pa hočete dobre in zlahtne sadove!

Če toraj tožite o pokvarjenosti in podivjanosti ljudi, vi tožite samo o žalostnih sadovih vaših lastnih krivih in pogubnih nauk, katerih žrtve so postali ti nesrečni ljudje, nad katerimi se pa zdaj zgražate in v resnici ste vi sami večji krivci, kot so oni.

* * *

O, vi nesrečni zaslepljenci! ki se daste slepo voditi laži-učenjakom, ki jim verujete in si jim daste iztrgati iz srca dragocen zaklad — sv. vero glejte: mesto sreče, ki vam jo obetajo, vam povzročijo le nesrečo in propad, potem vas pa še zaničujejo in se nad vami zgražajo, ko se ravnote po njih naukih.

Taki le so ti rdeči preroki. In take le naj mi delavci poslušamo? Za takimi naj gremo? Ti naj bodo naši voditelji?

Nikdar!

MOJ KLOBUK.

Humoreska.
Fr. Blanko.

Prijatelj, ti se smeješ mojemu klobuku, da mi stoji na glavi, kakor strašilu v prosu. In odkrito ti povem, da sem največji sovražnik vseh, posebno pa še trdih klobukov. Nikdar še nisem imel sreče z njimi. Poslušaj! Ko sem prišel od doma v mestne šole, hotela je moja mati, da bi takoj izgledal učen, kakor kakšen dohtar, zato mi je kupila trd klobuk, ki izgleda kakor kakšna ponva narobe. Ker sem pa imel obilne, lepo urejene lase, je bil klobuk precej obilen. Toda, kdor ima smolo, se ga drži. Komaj sem tako učen klobuk nosil, seveda samo ob nedeljah, kake tri — ali štirikrat, nalezel sem v šoli od kuštravega součenca šesteronogate živalice s kriščekom na hrbtu, ki najrajše prebivajo v pragozdih na glavi. Ko moja gospodinja zapazi, da je moja roka vedno v

laseh, zapodi me k brivcu, da se moram ostriči do kože. Vzamem svoj nedeljski klobuk in z desetico obo-rožen jo mahnem k brivcu. Brivec me res ostriže kakor smo rekli "na balin", to je čisto do kože in mi glavo namaže z neko stvarjo, katero ba-je šesteronogate živalice ne morejo trpeti. Ali — o groza! — ko denem svoj klobuk, ali bolje ponvo na glavo, pokril mi je oči in ušesa skoraj do konca nosu. Vsi, ki so bili v brivnici udarijo v homeričen smeh, — jaz pa v jok. Strgam klobuk z glave in tečem z njim, v roki domov, kar so me nesle noge, tam sem ga vr-gel v kot in ga nisem pogledal več.

Minulo je nekaj let. Že sem se bližal k koncu svoje študentske kariere. Ne vem, kaj je dijakom vdarilo v glavo — pamet gotovo ne — da so uvedli v dijaško modo isti

trdi klobuk. Seveda, kot moderni človek, sem si ga omislil tudi jaz, čeravno nekako nerad. Takrat sem stanoval v predmestju. Kmalu potem se vračam zvečer iz mesta domov. Sredi pota me vjame strašna nevihta. Kakor sem bil urnih krač, stisnem svoj dragoceni klobuk pod suknjo in jo ubrem kolikor so me noge nesle proti domu. Tema je bilo kakor v rogu in lilo je kakor iz škafa. Naenkrat — zaškreklo se mi je pred očmi, kakor da je strela udarila in ležal sem v blatnem jarku. Prva misel mi je bila — klobuk. V tem se silno zablika in v njegovem svitu zagledam dve osebi, ki sta se preklinjavaje pobirali po tleh. V teku smo v temi tresčali skupaj, kakor dve lokomotivi. Pa le trenutek in spet je bilo tema, kakor poprej. Ko se pobiram iz blata, potipljem pod se

in na mojo globoko žalost izvlečem iz blata moj novi klobuk vsega zmečkanega in blatnega. Sedel sem ravno na njem.

Preteklo je zopet precej let. Imel sem dobro službo. Naveličal sem se samskega življenja. Oko in srce mi je obviselo na ravnateljevi hčeri. Tudi ona je bila zadovoljna. Grem jo toraj snubiti. Za to slovesno priliko si kupim nov frak in visoki cilindar, ter se z veseljem upanjem podam k ravnatelju. Bil sem milostno sprejet in tudi uslišan. Povabljen od gospe v notranje svetišče ravnateljve družine, pustim svoj cilindar na stolu v sprejemni sobi. To je bila moja poguba. G. ravnatelj je imel za šolske in podobne slovesnosti tudi visok cilindar, a takega, ki se stisne skupaj, kakor harmonike. Njegovi otroci so se najbrže večkrat za-

bavali z njim. V moji odsotnosti pridejo paglavčki do mojega cilindra in mislijo, da je tak kakor "papa-nov." S početka ga skušajo bolj na rahlo stisniti skupaj, ko pa le ne gre, udari eden s pestjo po njem. Cilinder se je seveda stisnil — ali kako?! — Ravno v tem trenutku vstopim v spremstvu g. ravnatelja, mame in neveste v sprejemnico. Ko vidim kaj so paglavci napravili z mojim novim cilindrom, pograbim me sveta jeza in priložim takoj prvemu, ki sem ga dosegel gorko zaušnico. Nastalo je vpitje, jok in kreg, jaz sem jo pa odkuril z dolgim nosom.

Od tistega časa sem odločen sovražnik vseh trdih klobukov, pa naj se imenuje kakor hoče. Kakšnega mehkega s širokimi okraji še natak-nem na glavo, če tudi mi stoji kakor kravi sedlo.

SMEŠNICE.

Stric.

Iz otroški ust: "Pri tebi doma pa mora biti vedno zelo vroče?"
Zakaj moj mali? "No, včeraj je rekel moj papa moji mami, da ti tvoja žena vedno pošteno zakuri."

* * *

To je že preveč.

Gospa (slavnega zagovornika): "Že zopet si s kuho nezadovoljen. Za vsakega, tudi najhujšega hudodelca imaš vedno dosti olajševalnih okoliščin, za mojo kuho pa ne najdeš nobene!"

* * *

Narobe.

Jaka: "Ob kaki priložnosti si se ti s svojo ženo spoznal in se v njo zaljubil?"

Janez: "Ravno narobe! Žalibog — najprej sem se zaljubil in jo vzel, potem sem jo šele spoznal!"

Občutljiv.

Zdravnik (ko je preiskal bolnika): "Hm, hm, nič kaj se mi ni ne dopade!"

Bolnik (jezno): "No, no, potem si pa poiščite lepšega bolnika!"

* * *

Zavrnil ga je.

Skopuh je dal beraču kos teden starega kruha. Berač hoče zaviti kos v časopis, ki je ležal na mizi.

"Pustite", zakriči skopuh, "časopis-a še nisem prebral!"

"Nič zato", odgovori berač, "kar vi komu daste, spada v časopis."

* * *

Kakor stari pojejo.

— Otroci, ali vas ni sram tako kričati in se pretepati? Igrajte se mirno!

— Da, gospod, mi se igramo — volilni shod!"

Drago vino.

Gostilničar: "Vi se pritožujete, da je vino predrago. Vi ne veste, koliko moram ob tej draginji še dodati?"

Gost: "Da, vode!"

* * *

Nehote potrdil.

Stric: "Nocoj si pa moral biti grozno pijan. — Saj si celo svoje črevlje izgubil!"

Nečak: "Prosim lepo, — bile so mi le med potjo ukradene!"

* * *

Iz opazke nekega časnikarja.

"... Nekega moža so našli danes jutraj v stanovanju mrtvega. Morilec je strašno dejanje učinil gotovo le vsled denarja. V sreči je umorjeni dan poprej odnesel ves denar v hranilnico, zato je nesrečnež izgubil samo življenje!"

Slabi časi.

Postopač: "Slabi, vedno slabši časi so. Celo čiki so vedno manjši!"

Priden delavec: "Da, resnično, kakor dohotki neumnega Proletar-cal!"

* * *

Vrag žre v sili muhe.

Janezek je bral v prvič ta pego-vor, pa gre k očetu in pravi: "Oče, vragu se pa mora sedaj zelo dobro goditi."

Oče: "Zakaj pa moj sinko?"

Sin: "Tu piše, da vrag žre v sili muhe. Letos je pa toliko muh, to-rej mu ni sile!"

* * *

Brez pestunje.

Otrok: "Mama, kdo je bil pa prvi človek?"

Mama: "Adam je bil prvi človek, moje dete."

Otrok: "Ja, kdo je bil potem pa njegova pestunja?"

* * *

Praktičen razum.

(Francek kihne). Mama: "Na zdravje Francek!"

(Nobenega odgovora.)

Mati: "Ali ne veš, da moraš reči: 'Hvala lepa!'"

Francek: "Zakaj pa? Saj to ven-dar ni za jesti!"

* * *

Kako obzirno.

Mala Zorka, ki se je prvič peljala na brzovlaku, pokliče k sebi konduk-terja in mu pravi: "Čujte gospod konduktar, saj ni treba tako hitro voziti. Nam se nikamor ne mudi!"

* * *

Veselje automobilista po dirki: "Halo! Spet enkrat ostal živ in zdrav!"

